EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 8.12.2021.
COM(2021) 782 final

2021/0411 (COD)

Prijedlog

# DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

## o razmjeni informacija između tijela za izvršavanje zakonodavstva država članica i o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2006/960/PUP

{SEC(2021) 420 final} - {SWD(2021) 374 final} - {SWD(2021) 377 final}

# OBRAZLOŽENJE

## 1. KONTEKST PRIJEDLOGA

### • Opći kontekst

Kako je utvrđeno u strategiji EU-a za sigurnosnu uniju[1], novoj Agendi EU-a za borbu protiv terorizma[2] i Strategiji EU-a za suzbijanje organiziranog kriminala za razdoblje 2021.–2025.[3], transnacionalne prijetnje zahtijevaju koordiniran, bolje usmjeren i prilagođen odgovor. Iako se nacionalna tijela koja djeluju na terenu nalaze na prvoj liniji borbe protiv organiziranog kriminala i terorizma, djelovanje na razini Unije i globalna partnerstva ključni su za učinkovitu suradnju te razmjenu informacija i znanja među nacionalnim tijelima na temelju zajedničkog kaznenopravnog okvira i s pomoću učinkovitih financijskih sredstava. Osim toga, organizirani kriminal i terorizam upravo su ono što povezuje unutarnju i vanjsku sigurnost. Kriminalne prijetnje šire se preko granica i javljaju u obliku organiziranih kriminalnih i terorističkih skupina koje se bave različitim kriminalnim aktivnostima.

U području bez nadzora unutarnjih granica („šengensko područje”[4]) policijski službenici u jednoj državi članici trebali bi imati jednak pristup informacijama koje su dostupne njihovim kolegama u drugoj državi članici (pod istim uvjetima). Trebali bi učinkovito surađivati na razini cijele Unije i ta bi se suradnja trebala podrazumijevati. Razmjena informacija o kaznenim pitanjima stoga je ključni čimbenik za zaštitu sigurnosti u šengenskom području.

Zajedno s ukidanjem nadzora unutarnjih granica unutar šengenskog prostora dogovoren je skup pravila za razmjenu informacija i policijsku suradnju u okviru Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma (CISA). Osim toga, uspostavljen je Schengenski informacijski sustav (SIS) kojim je stvorena zajednička baza podataka EU-a o sigurnosti i granicama koja sadržava informacije o traženim i nestalim osobama i predmetima u obliku upozorenja.

Prema procjeni prijetnje teškog i organiziranog kriminala u EU-u za 2021. (EU SOCTA) više od 70 % organiziranih kriminalnih skupina djeluje u više od tri države članice[5]. U izvješću EU SOCTA za 2021. i Europskom izvješću o drogama Europskog centra za praćenje droga i ovisnosti o drogama (EMCDDA)[6] navode se brojna područja u kojima se čini da je došlo do porasta teškog i organiziranog kriminala. Istodobno, kako je utvrđeno u Agendi EU-a za borbu protiv terorizma iz prosinca 2020.[7], u EU-u i dalje postoji velika opasnost od terorističkih napada.

Šengensko je područje najveće područje slobodnog putovanja na svijetu. Ono omogućuje slobodno kretanje više od 420 milijuna ljudi te neometan protok robe i usluga. Zahvaljujući ukidanju graničnih kontrola između država članica šengensko područje postalo je dio našeg europskog načina života. Simbol je povezanosti zemalja i građana u Europi[8]. Šengensko

---

1 COM(2020) 605 final.
2 COM(2020) 795 final.
3 COM(2021) 170 final.
4 Šengensko područje čine Austrija, Belgija, Češka, Danska, Estonija, Finska, Francuska, Njemačka, Grčka, Mađarska, Island, Italija, Latvija, Lihtenštajn, Litva, Luksemburg, Malta, Nizozemska, Norveška, Poljska, Portugal, Slovačka, Slovenija, Španjolska, Švedska i Švicarska.
5 Europol (2021.), *Procjena prijetnje teškog i organiziranog kriminala u Europskoj uniji (EU SOCTA).*
6 Europski centar za praćenje droga i ovisnosti o drogama (EMCDDA), *Europsko izvješće o drogama 2021*.
7 COM(2020) 795 final.
8 Posebno istraživanje Eurobarometra 474.: *Schengensko područje*.

područje pridonosi i učinkovitom funkcioniranju jedinstvenog tržišta, a time i rastu gospodarstva Unije[9].

Međutim, sve veća mobilnost ljudi unutar EU-a stvara i dodatne poteškoće za sprječavanje i borbu protiv kaznenih djela te osiguravanje javne sigurnosti. Gotovo 2 milijuna ljudi svakodnevno je prelazilo granice, od čega njih 1,3 milijuna na putu za posao[10]. Unatoč tome što je pandemija bolesti COVID-19 smanjila mobilnost unutar EU-a, u budućnosti će se vjerojatno nastaviti znatan protok ljudi.

Šengensko područje posljednjih je godina više puta bilo na kušnji zbog niza kriza i izazova zbog čega je nekoliko država članica ponovno uvelo nadzor unutarnjih granica. Jedan od razloga zbog kojih su države članice donijele takvu odluku nekontrolirana su sekundarna kretanja[11] nezakonitih migranata, za koja te države članice smatraju da predstavljaju ozbiljnu prijetnju javnom poretku ili unutarnjoj sigurnosti, što opravdava potrebu za ponovnim uvođenjem nadzora unutarnjih granica. U skladu s Uredbom (EU) 2016/399[12] („Zakonik o schengenskim granicama") privremeno ponovno uvođenje nadzora unutarnjih granica može se upotrebljavati samo u ograničenom razdoblju, u iznimnim okolnostima (kao što je migracijska kriza 2015./2016.) i kao krajnja mjera. Konkretno, ima prostora za poboljšanje u području policijskih provjera i suradnje, među ostalim u smislu razmjene informacija i komunikacije. Te mjere, posebno ako se kombiniraju, mogu dati iste rezultate u kontroli sekundarnih kretanja kao i privremeni nadzor unutarnjih granica te su manje nametljive kad je riječ o slobodnom kretanju osoba, robe i usluga.

Kriminalno okruženje koje se brzo razvija i mobilnost ljudi upućuju na to da je prekogranična suradnja među tijelima za izvršavanje zakonodavstva u EU-u i šengenskom području od presudne važnosti za suzbijanje kaznenih djela i omogućivanje građanima i državljanima trećih zemalja koji zakonito borave na tom području da sigurno uživaju svoje pravo na slobodno kretanje. Međutim, i dalje postoje znatne poteškoće koje treba otkloniti kako bi tijela za izvršavanje zakonodavstva djelotvorno i učinkovito razmjenjivala informacije s odgovarajućim tijelima u drugim državama članicama. Ta se sposobnost razmjene informacija i dalje znatno razlikuje među državama članicama, što ukazuje na stupanj fragmentiranosti koji smanjuje djelotvornost i učinkovitost razmjene informacija. Zbog toga kriminalci i skupine kriminalaca i dalje iskorištavaju te neučinkovitosti kako bi mogli djelovati preko državnih granica, a sekundarna kretanja nezakonitih migranata i dalje predstavljaju problem.

**• Razlozi i ciljevi prijedloga**

Opći je cilj ovog Prijedloga zakonski regulirati organizacijske i postupovne aspekte razmjene informacija među tijelima za izvršavanje zakonodavstva u EU-u kako bi se pridonijelo djelotvornoj i učinkovitoj razmjeni tih informacija, čime bi se zaštitilo potpuno funkcionalno i otporno šengensko područje. Prijedlogom se (posebno) ne dovode u pitanje pravila kojima se uređuje razmjena informacija o upozorenjima u SIS-u putem zahtjeva za dopunske informacije u uredima za nacionalne unose (SIRENE).

Ovaj *Prijedlog direktive o razmjeni informacija među tijelima za izvršavanje zakonodavstva država članica* dio je usklađenog paketa koji obuhvaća i Prijedlog preporuke Vijeća o jačanju operativne prekogranične policijske suradnje, Prijedlog uredbe o reviziji mehanizma za automatiziranu razmjenu podataka za policijsku suradnju („Prüm II") te prijedlog o izmjeni

[9] COM(2021) 277 final, 2.6.2021.

[10] Europska komisija (2017.), *Poticanje rasta i kohezije u graničnim regijama EU-a*.

[11] Ostali najčešći razlozi o kojima su države članice izvijestile uključivali su migracijsku krizu 2015./2016., kontinuiranu terorističku prijetnju i pandemiju bolesti COVID-19.

[12] Uredba (EU) 2016/399 (Zakonik o schengenskim granicama).

Zakonika o schengenskim granicama kako je utvrđeno u komunikaciji Komisije iz lipnja 2021. naslovljenoj „Strategija za potpuno funkcionalno i otporno schengensko područje”[13]. Tim se prijedlozima zajedno nastoji uspostaviti kodeks policijske suradnje kojem je cilj racionalizacija, jačanje, razvoj, modernizacija i olakšavanje suradnje u području izvršavanja zakonodavstva među relevantnim nacionalnim agencijama, čime se podupiru države članice u njihovoj borbi protiv teškog i organiziranog kriminala te terorizma.

Uzimajući u potpunosti u obzir mišljenje suzakonodavca, ovaj se Prijedlog temelji na nalazima iznesenima u priloženoj procjeni učinka. Ti nalazi obuhvaćaju i informacije, analize i preporuke koje proizlaze iz evaluacije Schengena u području policijske suradnje provedene u posljednjih šest godina, Komunikacije Komisije o daljnjim koracima u usklađivanju nekadašnjeg trećeg stupa pravne stečevine s pravilima o zaštiti podataka[14], opsežnih savjetovanja s relevantnim dionicima u protekle dvije godine i niza važnih smjernica Vijeća izrađenih u posljednjih 15 godina. Na temelju te kombinirane analize utvrđena su tri glavna cilja. Ovim se Prijedlogom nastoje ostvariti ti ciljevi rješavanjem triju temeljnih problema.

(1) Nepostojanje jasnih i pouzdanih pravila za razmjenu informacija

**Prvi je cilj ovog Prijedloga osigurati,** na temelju preciznih, dosljednih i zajedničkih pravila, **jednaku mogućnost pristupa svih tijela za izvršavanje zakonodavstva država članica informacijama dostupnima u drugim državama članicama** za potrebe sprječavanja i otkrivanja kaznenih djela, provođenja kaznenih istraga ili kriminalističkih operacija, **uz istodobno poštovanje temeljnih ljudskih prava, uključujući zahtjeve za zaštitu podataka.**

Tijela za izvršavanje zakonodavstva država članica sudjeluju u svakodnevnoj prekograničnoj razmjeni informacija povezanih s operacijama koje se provode za otkrivanje i sprječavanje kaznenih djela. **Međutim, pravilima na nacionalnoj razini onemogućuje se djelotvoran i učinkovit protok informacija**. Opća pravila za razmjenu informacija o izvršavanju zakonodavstva koje imaju prekograničnu važnost među tijelima kaznenog progona država članica utvrđena su Okvirnom odlukom Vijeća 2006/960/PUP kojom se pojednostavnjuje razmjena informacija između tijela za izvršavanje zakonodavstva država članica Europske unije (dalje u tekstu „Švedska okvirna odluka”[15]), koja je donesena 2006. prije stupanja na snagu Ugovora iz Lisabona. Švedska okvirna odluka djelomično je zamijenila poglavlje o policijskoj suradnji iz Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma iz 1990.[16]

Švedskom okvirnom odlukom utvrđuju se **načela** u skladu s kojima bi se informacije trebale razmjenjivati (načela dostupnosti i jednakog pristupa), **rok** u kojem bi trebalo odgovoriti na zahtjev za pristup informacijama, **obrasci** koje bi trebalo upotrebljavati za podnošenje takvih zahtjeva i odgovor na njih te **mjere za zaštitu** podataka koje treba osigurati pri obradi tih informacija.

Međutim, u praksi je Švedska okvirna odluka iz 2006. nejasna, čime se otežava potpuna provedba načela dostupnosti/jednakog pristupa relevantnim informacijama u prekograničnom kontekstu[17]. Zbog toga pravila na nacionalnoj razini i dalje ometaju protok informacija unatoč

13 COM(2021) 277 final, 2.6.2021.
14 COM(2020) 262 final, 24.6.2020.
15 SL L 386, 29.12.2006., str. 89.–100.
16 SL L 239, 22.9.2000., str. 19.–62.
17 Ta neriješena pitanja posebno su istaknuta u evaluacijama Schengena u području policijske suradnje. U tim je evaluacijama izvješća za pojedinačne zemlje istaknuto da postoje različite prakse ovisno o drugoj državi stranci. Njima su obuhvaćeni i relevantne smjernice Vijeća i poglavlje o policijskoj suradnji iz

mjerama poduzetima kako bi se zahtjevi iz Švedske okvirne odluke dopunili neobvezujućim smjernicama Vijeća[18]. Zbog toga bi, ako se zadrži *status quo*, i dalje postojale trenutačne nejasnoće koje bi nastavile negativno utjecati na djelotvornu i učinkovitu razmjenu informacija pa bi pitanja učinka na razvoj sigurnosnog okruženja EU-a i povećanu prekograničnu mobilnost i dalje ostala neriješena.

Stoga će se uspostavom pravnog okvira s pomoću direktive u tu svrhu omogućiti bolje praćenje i provedba pravila na razini EU-a i na nacionalnoj razini, uz istodobno osiguravanje konvergencije nacionalnih praksi, čime će se poboljšati djelotvornost i učinkovitost protoka informacija među državama članicama.

(2) Nedostatak zajedničkih struktura i učinkovitih alata za upravljanje razmjenom informacija

**Drugi je cilj ovog Prijedloga direktive usklađivanje zajedničkih minimalnih standarda kako bi se osiguralo učinkovito i djelotvorno funkcioniranje jedinstvenih kontaktnih točaka.** Ti zajednički minimalni zahtjevi obuhvaćaju sastav, strukture, odgovornosti, osoblje i tehničke sposobnosti.

Države članice odgovorne su za očuvanje javnog poretka i zaštitu unutarnje sigurnosti[19]. U načelu mogu slobodno organizirati svoja tijela i službe za izvršavanje zakonodavstva na način koji smatraju prikladnim. Kad je riječ o strukturama za suradnju u području izvršavanja zakonodavstva, sve države članice uspostavile su ili su u postupku uspostave jedinstvene kontaktne točke[20] putem koje se odvija što je moguće veći dio razmjene informacija. Na temelju nacionalnog prava ili internih pravila tijela za izvršavanje zakonodavstva mogu razmjenjivati informacije i izravno među sobom. Iako su izrađeni različiti priručnici i nacionalni informativni članci kako bi se olakšao usklađen pristup načinu organizacije nacionalnih jedinstvenih kontaktnih točaka, i dalje postoje znatne razlike među državama članicama u njihovim strukturama, funkcijama, resursima i kapacitetima.

Zbog toga **države članice nemaju uvijek uspostavljene potrebne strukture za djelotvornu i učinkovitu razmjenu informacija s drugim državama članicama**. Nacionalne jedinstvene kontaktne točke ne izvršavaju uvijek svoju koordinacijsku ulogu i nemaju dostatno sredstava za rješavanje sve većeg broja zahtjeva.

Konkretno, nisu uvijek opremljene potrebnim alatima za upravljanje informacijama (na primjer, sustavom vođenja predmeta sa zajedničkom kontrolnom pločom te automatskim učitavanjem i unakrsnom provjerom podataka). Osim toga, **jedinstvene kontaktne točke nemaju uvijek izravan i jednostavan pristup svim relevantnim bazama podataka i platformama EU-a i međunarodnim bazama podataka** i platformama. Nadalje, neke jedinstvene kontaktne točke imaju ograničen pristup **relevantnim nacionalnim bazama podataka** što dodatno produljuje cjelokupni proces razmjene informacija. Osim toga, jedinstvenim kontaktnim točkama mogu nedostajati resursi za pravodobno i učinkovito

---

Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma iz 1990. i s njima povezani dvostrani/multilateralni sporazumi.

[18] Na primjer: Dokument Vijeća 5825/20 od 2.12.2020., *Priručnik za razmjenu informacija u području izvršavanja zakonodavstva.*

[19] Članak 72. UFEU-a.

[20] Jedinstvena kontaktna točka nacionalni je informacijski centar koji provodi centralizirano primanje, obradu i slanje informacija u druge zemlje. U okviru iste upravljačke strukture okuplja sve glavne međunarodne komunikacijske kanale i komunikacijske kanale EU-a za izvršavanje zakonodavstva (INTERPOL, Europol i SIRENE).

rješavanje sve većeg broja zaprimljenih zahtjeva. Naime, taj trend povećanja zahtjeva nije uvijek popraćen razmjernim povećanjem ljudskih i informatičkih resursa.

**Moderna arhitektura za upravljanje informacijama**, koja se već koristi u nekim „naprednim" jedinstvenim kontaktnim točkama, može smanjiti pritisak na ograničene ljudske resurse uključivanjem informacija koje nadležna tijela posjeduju u svojim bazama podataka, pri čemu se ujedno prati rok za odgovore na zahtjeve za pristup informacijama[21]. Baze podataka dostupne u jedinstvenim kontaktnim točkama ne iskorištavaju se uvijek u potpunosti zbog **alata za rudimentarno pretraživanje**, koji sprječavaju uvođenje tehnika transliteracije i[22] funkcija pretraživanja na temelju „neizrazite logike"[23]. Zbog nepostojanja transliteracije i funkcije pretraživanja na temelju neizrazite logike unutar informacijskih sustava službenici ne mogu dobiti iscrpne rezultate (pogotke) jedinstvenim upitom. Zbog toga dužnosnici moraju pokrenuti novo pretraživanje za svaki osobni podatak koji istražuju, što dovodi do povećanog radnog opterećenja i usporava proces pretraživanja (na primjer, poredak pisanja imena i prezimena, različito pisanje imena iste osobe, osobito zbog različitog jezika, pisma i dijakritičkih naglasaka).

Rokovi se gotovo uvijek prekoračuju ako je potrebno sudsko odobrenje. **Funkcionalna dostupnost pravosudnog tijela,** kao što je već slučaj u djelotvornijim i učinkovitijim jedinstvenim kontaktnim točkama, pridonijet će smanjenju nepotrebnih kašnjenja. Naime, predmeti za koje je potrebno sudsko odobrenje mogu se rješavati brže nego što je to trenutačno slučaj, što znači da se rokovi mogu lakše poštovati i u tim slučajevima.

(3) Nepostojanje zajedničke prakse korištenja postojećih komunikacijskih kanala za razmjenu informacija unutar EU-a

**Treći je cilj** ovog Prijedloga direktive **riješiti problem povećanja broja komunikacijskih kanala koji se upotrebljavaju za razmjenu informacija u području izvršavanja zakonodavstva među državama članicama te istodobno ojačati ulogu Europola kao informativnog centra EU-a za razmjenu informacija o kriminalnim djelovanjima za kaznena djela u okviru njegova mandata.**

Osim u nekoliko slučajeva specifičnih za sustav uređenih pravom Unije (tj. zahtjevi za dopunske informacije povezani s upozorenjima u SIS-u moraju se podnositi putem ureda SIRENE[24], a razmjena informacija s Europolom obično se odvija preko nacionalnih jedinica Europola (NJE)[25]), države članice nisu se dogovorile o jedinstvenom kanalu za razmjenu informacija među svojim tijelima za izvršavanje zakonodavstva u slučajevima koji su značajni za cijeli EU, zbog čega dolazi do udvostručavanja zahtjeva, nepotrebnih kašnjenja i povremenog gubitka informacija.

---

21 Vidjeti procjenu učinka priloženu ovom Prijedlogu.

22 Transliteracija je postupak predstavljanja riječi/imena s jednog jezika s pomoću abecede ili sustava pisanja drugog jezika (višejezično prepoznavanje imena). Na primjer, slovo „o" može biti „ò", „ó" „ô", „õ", „ö", „ø" ovisno o upotrijebljenom jeziku/alfabetu.

23 Baza podataka na načelu neizrazite logike je baza podataka koja može obrađivati nesigurne ili nepotpune informacije primjenom neizrazite logike, tj. sposobnost pronalaženja podudaranja čak i ako je ime osobe pogrešno napisano.

24 Razmjena dopunskih informacija povezanih s upozorenjima u SIS-u mora se obavljati putem jedinstvene mreže nacionalnih ureda pod nazivom uredi SIRENE.

25 Nacionalna jedinica Europola. Razmjena informacija s Europolom mora se obavljati putem NJE-ova upotrebom sustava SIENA.

**Zbog toga se države članice u različitoj mjeri koriste različitim kanalima za traženje, slanje i primanje informacija** često bez jasnih, unaprijed definiranih razloga[26], što otežava djelotvornu i učinkovitu razmjenu informacija. Time se nacionalnim tijelima isto uskraćuje potpora Europola iako države članice pozivaju Agenciju da preuzme ulogu informativnog centra EU-a za razmjenu informacija o kriminalnim djelovanjima koji može pružiti kvalitetne informacijske proizvode.

Jedinstvene kontaktne točke ne osiguravaju uvijek praćenje postojećih kanala 24 sata dnevno sedam dana u tjednu, što dovodi do mogućih negativnih učinaka na prekogranične predmete u kojima je potrebna hitna razmjena informacija. Istodobno se Europolova mrežna aplikacija za sigurnu razmjenu informacija (dalje u tekstu „SIENA") nedovoljno koristi unatoč prilagođenim značajkama i snažnoj infrastrukturi za sigurnost podataka. Čak i kad se države članice koriste SIENA-om, one **ne dodaju uvijek Europol kao primatelja** komunikacija iako su razmijenjene informacije u okviru njegova mandata. To može uzrokovati znatne informacijske praznine na razini EU-a.

- **Dosljednost s postojećim odredbama politike u tom području**

Ovaj je Prijedlog u skladu s postojećim i budućim odredbama politike o suradnji u području izvršavanja zakonodavstva. Suradnja u području izvršavanja zakonodavstva područje je podijeljene nadležnosti između EU-a i država članica. Posljednjih je godina došlo do poboljšanja razmjene informacija među državama članicama i na taj način smanjivanja prostora za djelovanje terorista i teških kriminalaca. Zakonodavni okvir za borbu protiv terorizma i razmjenu informacija dodatno je pojačan nakon terorističkih napada u Europi. Nakon migracijske krize 2015. reformirana je opća struktura informacijskih sustava i baza podataka pravosuđa i unutarnjih poslova (PUP), pri čemu je posebna pozornost posvećena interoperabilnosti[27] i dinamičnoj konvergenciji između upravljanja sigurnosti, granicama i migracijama. Osim toga, na razini EU-a promicala se veća suradnja među tijelima za izvršavanje zakonodavstva objavom (neobvezujućih) preporuka i smjernica Vijeća kojima se nastoji olakšati konvergencija nacionalnih praksi.

Budući da se dva područja suradnje u području izvršavanja zakonodavstva uglavnom odnose na i. razmjenu informacija (na koju je usmjeren ovaj Prijedlog) i ii. operativnu prekograničnu suradnju, ovaj će Prijedlog biti dio usklađenog paketa s pratećim prijedlogom preporuke Vijeća o aspektima prekogranične operativne policijske suradnje. Taj je paket dopunjen usporednim Prijedlogom uredbe o reviziji mehanizma za automatiziranu razmjenu podataka za policijsku suradnju („Prüm II"). Cilj prijedloga „Prüm II" bit će jačanje tehničke strukture za razmjenu informacija na temelju Prümske odluke, proširenje područja primjene kategorija podataka te racionalizacija i ubrzavanje razmjene podataka nakon pozitivnog rezultata. Ojačanim prijedlogom „Prüm II" osigurala bi se posebna pravila i mogućnosti za

---

[26] Nekoliko nacionalnih jedinstvenih kontaktnih točaka upotrebljava interne smjernice kojima se preporučuje ili zahtijeva konkretna upotreba komunikacijskog kanala za posebne svrhe, čime se osigurava dosljednost i izbjegava udvostručavanje zahtjeva. Međutim, druge jedinstvene kontaktne točke oslanjaju se na navike i preferencije službenika, što dovodi do neučinkovitosti u kontekstu prekogranične istrage.

[27] Uredba (EU) 2019/817 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o uspostavi okvira za interoperabilnost informacijskih sustava EU-a u području granica i viza i izmjeni uredaba (EZ) br. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 i (EU) 2018/1861 Europskog parlamenta i Vijeća te odluka Vijeća 2004/512/EZ i 2008/633/PUP, [2019.] SL L 135/27; Uredba (EU) 2019/818 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2019. o uspostavi okvira za interoperabilnost informacijskih sustava EU-a u području policijske i pravosudne suradnje, azila i migracija i izmjeni uredaba (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 i (EU) 2019/816, [2019.] SL L 135/85.

**automatiziranu** razmjenu specifičnih i posebno važnih kategorija podataka (na primjer, otisaka prstiju, DNK-a, prikaza lica) unutar općeg okvira i općih pravila za opću razmjenu informacija koja će se osigurati ovom Direktivom.

Kao važna mjera za poboljšanje sigurnosti unutar EU-a, ovim će se Prijedlogom pridonijeti i uspostavi potpuno funkcionalnog i otpornog šengenskog područja kako je utvrđeno u strategiji za šengensko područje. Ovaj je Prijedlog u potpunosti usklađen i s prijedlogom iz 2020. kojim se revidira mandat Europola[28] radi jačanja mandata Agencije u pogledu obrade velikih i složenih skupova podataka te s europskim nalozima za dostavljanje i čuvanje elektroničkih dokaza u kaznenim stvarima[29]. Prijedlogom se dopunjuje pravni okvir[30] za razmjenu informacija o upozorenjima u SIS-u putem ureda SIRENE. Ovim se Prijedlogom ne dovode u pitanje svi ti drugi pravni akti Unije, kao ni drugi akti, kao što je Direktiva 2019/1153 od 20. lipnja 2019. o utvrđivanju pravila kojima se olakšava uporaba financijskih i drugih informacija u svrhu sprečavanja, otkrivanja, istrage ili progona određenih kaznenih djela i stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 2000/642/PUP radi olakšavanja pristupa financijskim informacijama i informacijama o bankovnim računima za nadležna tijela te njihove uporabe u svrhu sprečavanja, otkrivanja, istrage ili progona teških kaznenih djela[31].

- **Dosljednost u odnosu na druge politike Unije**

Cilj je ovog Prijedloga pozitivno pridonijeti uspostavi potpuno funkcionalnog i otpornog šengenskog prostora tako da se omogući slobodno kretanje većem broju ljudi te neometan protok robe i usluga, što zauzvrat pridonosi učinkovitom funkcioniranju jedinstvenog tržišta, a time i rastu gospodarstva Unije. Ovaj je Prijedlog stoga u potpunosti u skladu s drugim politikama Unije u području zapošljavanja, prometa i, naposljetku, gospodarskog rasta u pograničnim regijama EU-a, ali i u cijelom EU-u.

## 2. PRAVNA OSNOVA, SUPSIDIJARNOST I PROPORCIONALNOST

- **Pravna osnova**

Pravna osnova za djelovanje EU-a u području suradnje za izvršavanje zakonodavstva jest glava V. poglavlje 5. Ugovora o funkcioniranju Europske unije („UFEU”). U skladu s člankom 87. UFEU-u: „Unija uspostavlja policijsku suradnju u koju su uključena sva nadležna tijela država članica, koja uključuje policiju, carinu i druge službe zadužene za izvršavanje zakona specijalizirane u području sprečavanja, otkrivanja i istrage kaznenih djela.” Konkretnije, članak 87. stavak 2. točka (a) UFEU-a odnosi se na mjere povezane s prikupljanjem, pohranom, obradom, analizom i razmjenom informacija važnih za sprječavanje, otkrivanje i istragu kaznenih dijela. Ovaj zakonodavni prijedlog trebao bi se donijeti u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom.

---

28 COM(2020) 796 final.

29 COM/2018/225 final – 2018/0108 (COD).

30 SL L 312, 7.12.2018., str. 1.–13. Uredba 2018/1860 o upotrebi Schengenskog informacijskog sustava za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom; Uredba 2018/1861 o uspostavi, radu i upotrebi Schengenskog informacijskog sustava (SIS) u području granične kontrole i o izmjeni Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma te o izmjeni i stavljanju izvan snage Uredbe br. 1987/2006; Uredba 2018/1862 o uspostavi, radu i upotrebi Schengenskog informacijskog sustava (SIS) u području policijske suradnje i pravosudne suradnje u kaznenim stvarima, izmjeni i stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 2007/533/PUP i stavljanju izvan snage Uredbe br. 1986/2006 i Odluke Komisije 2010/261/EU, kako je izmijenjena.

31 SL L 186, 11.7.2019., str. 122.–137.

- **Supsidijarnost (za neisključivu nadležnost)**

Potrebno je djelovanje EU-a kako bi se na odgovarajući način riješili problemi utvrđeni u prvom odjeljku ovog obrazloženja. Države članice ne mogu same u dostatnoj mjeri ostvariti cilj poboljšanja protoka informacija između relevantnih tijela za izvršavanje zakonodavstva te između tih tijela i Europola. Zbog prekogranične prirode kriminala i terorizma države članice moraju se osloniti jedna na drugu. Stoga se uspostava zajedničkih pravila za razmjenu informacija može bolje ostvariti na razini Unije. Unatoč postojanju niza nacionalnih i regionalnih mjera države članice same ne bi mogle osigurati potpunu provedbu načela dostupnosti i jednakog pristupa informacijama. Samostalnim djelovanjem na temelju nacionalnih programa države članice ne bi prevladale postojeće razlike među jedinstvenim kontaktnim točkama koje ometaju učinkovitu i djelotvornu prekograničnu razmjenu relevantnih informacija. Njima se ne bi osigurala odgovarajuća i ujednačena razina znanja i kapaciteta za upotrebu relevantnih baza podataka i komunikacijskih kanala.

EU ima na raspolaganju učinkovitija sredstva za osiguranje usklađenosti mjera koje se poduzimaju na nacionalnoj razini, uklanjanje razlika u nacionalnim praksama, sprječavanje udvostručavanja, preklapanja i nejasnoća te naposljetku osiguravanje učinkovitih mjera za suzbijanje prekograničnog kriminala i terorizma od pojedinačnih država članica. Očekuje se da će djelovanje EU-a kao odgovor na utvrđene probleme donijeti dodanu vrijednost za cijeli EU, a time i za njegove građane jer će na taj način šengenski prostor postati otporniji i stabilniji, što će posljedično utjecati i na zemlje pridružene Schengenu[32]. Zajedničkim pravilima, standardima i zahtjevima na razini EU-a kojima se olakšava razmjena informacija o prekograničnom kriminalu između tijela za izvršavanje zakonodavstva stvorit će se znatne ekonomije razmjera i istodobno osigurati visoki standardi sigurnosti i zaštite podataka.

Suradnja u području izvršavanja zakonodavstva na razini EU-a ne zamjenjuje nacionalne politike unutarnje sigurnosti. Ona ne zamjenjuje rad nacionalnih tijela za izvršavanje zakonodavstva. Umjesto toga, djelovanjem na razini EU-a podupiru se i jačaju nacionalne sigurnosne politike i rad nacionalnih tijela za izvršavanje zakonodavstva usmjeren na borbu protiv prekograničnog kriminala i terorizma.

- **Proporcionalnost**

Cilj je ovog Prijedloga konsolidirati pravni okvir EU-a u jedinstveni pravni instrument o razmjeni informacija putem „lisabonizacije" Švedske okvirne odluke. Sadržava i odredbe koje proizlaze iz skupa neobvezujućih smjernica Vijeća donesenih u posljednjih 15 godina. S obzirom na poziv suzakonodavca i spremnost koju su države članice izrazile u fazi savjetovanja ovim se Prijedlogom direktive rješavaju utvrđeni problemi bez premašivanja onoga što je nužno za postizanje cilja osiguravanja djelotvornog i učinkovitog protoka informacija među državama članicama.

- **Odabir instrumenta**

Na temelju prethodnih relevantnih zaključaka Vijeća[33] ovim Prijedlogom direktive koji je izradila Komisija nastoji se postići djelotvoran i učinkovit protok informacija između tijela za izvršavanje zakonodavstva država članica putem znatnog usklađivanja zakonodavstva država članica o razmjeni informacija i komunikaciji. Njegove odredbe osiguravaju poštovanje dodjele ovlasti te razlika u pravnim sustavima i tradicijama država članica, kako je priznato Ugovorima. S obzirom na navedeno, predloženi pravni prijedlog u obliku je direktive.

---

32 Island, Lihtenštajn, Norveška i Švicarska.

33 Zaključci Vijeća o unutarnjoj sigurnosti i europskom policijskom partnerstvu, 13083/1/20.

## 3. REZULTATI *EX POST* EVALUACIJA, SAVJETOVANJA S DIONICIMA I PROCJENA UČINKA

- **Savjetovanja s dionicima**

U savjetovanju su sudjelovali **relevantni dionici** iz različitih područja, nacionalna policija, carina, pravosudna tijela i tijela za zaštitu podataka, organizacije civilnog društva, akademska zajednica i građani od kojih se tražilo da iznesu svoja očekivanja i razloge za zabrinutost povezane s jačanjem suradnje u području izvršavanja zakonodavstva u EU-u[34].

Komisija je upotrijebila različite **načine ispitivanja mišljenja**, kao što su ciljani upitnici, intervjui sa stručnjacima, fokusne skupine i studije slučaja, a organizirala je i tematske radionice s državama članicama i predstavnicima zemalja pridruženih Schengenu. O temama i opcijama politike predstavljenima u procjeni učinka priloženoj ovom Prijedlogu raspravljalo se i u okviru relevantnih radnih skupina Vijeća (na primjer, Radna skupina za izvršavanje zakonodavstva – podskupina za policiju, Radna skupina za izvršavanje zakonodavstva – podskupina za carinu, Stalni odbor za operativnu suradnju u području unutarnje sigurnosti).

Osim toga, u skladu sa Smjernicama za bolju regulativu[35] Komisija je pokrenula **javno savjetovanje**. **Rezultati aktivnosti savjetovanja** (20 odgovora) propisno su uzeti u obzir u pripremi ovog Prijedloga[36].

- **Prikupljanje i primjena stručnog znanja**

Za vrijeme izrade „Studije za potporu pripremi procjene učinka političkih inicijativa EU-a kojima se olakšava prekogranična suradnja u području izvršavanja zakonodavstva" ugovaratelj je proveo i brojne aktivnosti savjetovanja, kao što su razgovori, upitnici i internetske ankete, polustrukturirani razgovori, studije slučaja i fokusne skupine.

- **Procjena učinka**

U skladu sa Smjernicama za bolju regulativu pri izradi ovog zakonodavnog prijedloga provedena je procjena učinka. Komisija je na temelju nalaza procjene utvrdila tri glavna problema koji odgovaraju trima glavnim posebnim ciljevima ovog Prijedloga (kako je prethodno navedeno). U skladu s time razmotrene su tri opcije politike s različitim stupnjevima intervencije za potencijalno postizanje svakog od posebnih ciljeva[37].

Posebni cilj 1.: *tijelima za izvršavanje zakonodavstva olakšati jednak pristup informacijama koje se čuvaju u drugoj državi članici, uz istodobno poštovanje temeljnih prava, uključujući zahtjeve za zaštitu podataka.*

Putem:

(1) osiguravanja usklađenosti odredbi koje su trenutačno sadržane u Švedskoj okvirnoj odluci iz 2006. s Direktivom o zaštiti podataka za potrebe izvršavanja zakonodavstva iz 2016.;

(2) izrade niza novih pratećih neobvezujućih mjera, kao što su, prema potrebi, osposobljavanje i smjernice Komisije o posebnim aspektima razmjene informacija u području izvršavanja zakonodavstva;

---

34 Iscrpan prikaz savjetovanja s dionicima nalazi se u procjeni učinka priloženoj ovom Prijedlogu.

35 SWD(2017) 350, 7.7.2017.

36 Kodeks policijske suradnje EU-a – borba protiv prekograničnog teškog i organiziranog kriminala (europa.eu)

37 Vidjeti procjenu učinka priloženu ovom Prijedlogu.

(3) poboljšanja jasnoće odredbi Švedske okvirne odluke. To se postiže pojašnjenjem područja primjene te odluke i pojednostavnjenjem njezine uporabe. Mogu se pripremiti i smjernice Komisije o nacionalnim skupovima podataka dostupnima u svakoj državi članici za moguću razmjenu kako bi se, prema potrebi, dodatno poboljšala provedba;

(4) osiguravanja usklađenosti sa zahtjevima koji se odnose na rokove u kojima se podaci dostavljaju drugoj državi članici (među ostalim kad je potrebno sudsko odobrenje).

Posebni cilj 2.: *osigurati da sve države članice imaju učinkovitu i funkcionalnu jedinstvenu kontaktnu točku, među ostalim kad je potrebno sudsko odobrenje za dostavljanje informacija na zahtjev druge države članice.*

Putem:

(1) izrade novog skupa pratećih neobvezujućih mjera, kao što su, prema potrebi, osposobljavanje, financijska potpora i relevantne smjernice Komisije;

(2) utvrđivanja minimalnih zajedničkih zahtjeva koji se odnose na sastav jedinstvenih kontaktnih točaka (među ostalim kad je potrebno sudsko odobrenje), njihove funkcije, zapošljavanje osoblja i kapacitete.

Posebni cilj 3.: *riješiti problem povećanja broja komunikacijskih kanala koji se upotrebljavaju za razmjenu informacija u području izvršavanja zakonodavstva među državama članicama te istodobno ojačati ulogu Europola kao informativnog centra EU-a za razmjenu informacija o kriminalnim djelovanjima za kaznena djela u okviru njegova mandata.*

Putem:

(1) izrade novog skupa pratećih neobvezujućih mjera, kao što su, prema potrebi, osposobljavanje, financijska potpora i relevantne smjernice Komisije o razmjeni informacija;

(2) zahtijevanja od država članica da upotrebljavaju SIENA-u za sve dvostrane i multilateralne razmjene informacija u skladu s predloženom Direktivom nakon potrebnog prijelaznog razdoblja kojim se osigurava potpuno uvođenje sustava SIENA.

Tim će se mjerama **pojednostavniti, pojasniti, razviti i modernizirati prekogranična suradnja u području izvršavanja zakonodavstva, uz bolju zaštitu temeljnih prava,** posebno u području zaštite osobnih podataka (kako je objašnjeno u nastavku). Ujedno će se pojačati potpora koju Europol pruža državama članicama u borbi protiv novih prijetnji. Najpoželjnijom opcijom politike osigurat će se snažna konvergencija nacionalnih praksi povezanih s djelotvornim i učinkovitim funkcioniranjem jedinstvene kontaktne točke na temelju zajedničkih minimalnih standarda.

Očekuje se da će najpozitivniji učinci najpoželjnije opcije politike proizaći iz uspostave jedinstvene kontaktne točke kao jedinstvene kontaktne točke za suradnju u području izvršavanje zakonodavstva u svim državama članicama. Uspostava Europolove aplikacije SIENA kao zadanog komunikacijskog kanala pridonijet će pojednostavnjenju razmjene informacija u području izvršavanja zakonodavstva uz istodobno osiguravanje konvergencije informacija u Europolu i sigurnosti takvih informacija (i osobnih podataka). Najpoželjnija opcija politike sadržava i prateće mjere kao što su odgovarajuće osposobljavanje i financijska potpora koji su ključni čimbenici za ostvarenje prethodno navedenih posebnih ciljeva. Najpoželjnija opcija odražava najbolje kumulativne učinke na relevantnost, dodanu vrijednost, djelotvornost, učinkovitost, usklađenost i proporcionalnost. Temelji se na iskustvu

iz prethodne prakse, a istodobno je dovoljno ambiciozna. Najpoželjnijom opcijom uzimaju se u obzir stajališta država članica i istodobno odgovara na legitimna očekivanja građana i poduzeća EU-a. Time se najpoželjnijom opcijom pridonosi djelotvornom i učinkovitom funkcioniranju šengenskog područja.

- **Temeljna prava**

U procjeni učinka priloženoj ovom Prijedlogu analizirani su mogući učinci svake opcije politike, uključujući mjere predviđene ovim Prijedlogom direktive, na temeljna prava građana. Po definiciji, sve opcije politike koje se odnose na razmjenu informacija među tijelima za izvršavanje zakonodavstva utječu na pravo na zaštitu osobnih podataka, kako je predviđeno člankom 8. Povelje EU-a o temeljnim pravima (dalje u tekstu: „Povelja”) i člankom 16. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

Opcije politike mogu utjecati i na druga temeljna prava, kao što su ona zaštićena člankom 2. (Pravo na život), člankom 3. (Pravo na integritet osobe), člankom 6. (Pravo na slobodu i sigurnost), člankom 17. (Pravo na vlasništvo) i člankom 45. (Sloboda kretanja i boravka) Povelje. U procjeni učinka zaključeno je da su odabrane opcije politike proporcionalne jer su ograničene na ono što je nužno za postizanje cilja zaštite unutarnje sigurnosti u šengenskom području uz istodobnu zaštitu slobodnog kretanja osoba[38].

Nadalje, očekuje se da će usklađivanje relevantnih pravila o razmjeni informacija za potrebe izvršavanja zakonodavstva s naknadno donesenim i primjenjivim pravilima o obradi osobnih podataka za potrebe izvršavanja zakonodavstva (u skladu s Direktivom o zaštiti podataka za potrebe kaznenog progona iz 2016.; dalje u tekstu: „LED”[39]) pozitivno utjecati na zaštitu temeljnih prava građana. Upotrebom SIENA-e kao komunikacijskog kanala povećat će se i sigurnost sustava za obradu osobnih podataka i njihova opća zaštita od mogućih zlouporaba. Budući da se LED-om osigurava potrebna razina zaštite osobnih podataka u Uniji, nema potrebe ići dalje od te direktive. Umjesto toga, usklađivanjem će se osigurati potpuna usklađenost s pravilima EU-a o zaštiti osobnih podataka, uključujući ona sadržana u LED-u. Na taj će način Komisija provesti obvezu iz komunikacije iz 2020. u kojoj se navodi da će „u posljednjem tromjesečju 2021. sastaviti zakonodavni prijedlog koji će kao minimum uključivati izmjenu Okvirne odluke Vijeća 2006/960/PUP kako bi se osiguralo potrebno usklađivanje u vezi sa zaštitom podataka”[40].

## 4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Iako uvelike ovise o posebnostima ustroja svakog nacionalnog informacijskog sustava i pravnim parametrima, Europol je dostavio procjenu mogućih troškova i o njoj izvijestio u procjeni učinka priloženoj ovom Prijedlogu. Procijenjeno je da je za potrebne informatičke nadogradnje u jedinstvenim kontaktnim točkama te centrima za suradnju policije i carine[41] potrebno izdvojiti **jednokratni ukupni iznos** od najviše **11,5 milijuna EUR**. Smatra se da bi se ti troškovi trebali podijeliti na sljedeći način:

– 1,5 milijuna za uspostavu sustava vođenja predmeta (CMS) u 10 država članica (još nije nabavljena oprema),

---

38 Vidjeti procjenu učinka priloženu ovom Prijedlogu.

39 Direktiva (EU) 2016/680, SL L 119, 4.5.2016.

40 COM(2020) 262, *Daljnji koraci u usklađivanju nekadašnjeg trećeg stupa pravne stečevine s pravilima o zaštiti podataka.*

41 Centri za suradnju policije i carine regionalni su informacijski centri uspostavljeni u pograničnim regijama dviju ili više država članica. Sastoje se od osoblja tijela za izvršavanje zakonodavstva iz tih država članica. Dosad je u cijeloj Europi uspostavljeno 59 centara za suradnju policije i carine.

– 1 milijun za integraciju sustava SIENA u sustave vođenja predmeta jedinstvenih kontaktnih točaka u 20 država članica (još nije nabavljena oprema),

– 2,25 milijuna za povezivanje centara za suradnju policije i carine sa SIENA-om u najviše 45 centara za suradnju policije i carine (14 od 59 već je povezano),

– 6,75 milijuna za uspostavu sustava vođenja predmeta u najviše 45 centara za suradnju policije i carine (45 x 150 000 EUR).

Ti se troškovi (jednokratna ulaganja) smatraju prihvatljivima i **proporcionalnima** utvrđenom problemu te ne prelaze ono što je potrebno za postizanje posebnih ciljeva utvrđenih u ovom Prijedlogu direktive. Treba napomenuti da države članice u svakom slučaju nastoje modernizirati svoje IT sustave (i u kontekstu interoperabilnosti informacijskih sustava EU-a). To je dobra prilika za troškovno učinkovitu provedbu promjena predviđenih ovim Prijedlogom. Tim procjenama nisu obuhvaćene potrebe za osposobljavanjem jer, posebno u pogledu informatičke nadogradnje, troškovi osposobljavanja uvelike ovise o posebnostima ustroja svakog nacionalnog IT sustava i pravnim parametrima.

U svakom slučaju troškovi na nacionalnoj razini trebali bi se pokriti iz programa država članica u okviru Fonda za unutarnju sigurnost[42]. Fond za unutarnju sigurnost uključuje poseban cilj „poboljšanja i olakšavanja razmjene informacija" te „poboljšanja i jačanja prekogranične suradnje"[43]. Stoga se države članice pozivaju da pri izradi svojih nacionalnih programa uključe aktivnosti relevantne za provedbu predviđene Direktive, uz izričito upućivanje na jedinstvene kontaktne točke i centre za suradnju policije i carine te povezivanje sa sustavom SIENA. Budući da neke države članice imaju veći stupanj suradnje od drugih, troškovi provedbe predložene Direktive razlikovat će se među državama članicama.

Osim troškova koji bi se trebali pokriti iz programa država članica u okviru Fonda za unutarnju sigurnost, na razini EU-a neće biti drugih troškova.

## 5. DRUGI ELEMENTI

### • Planovi provedbe i mehanizmi praćenja, evaluacije i izvješćivanja

Ocjena učinaka predloženih mjera ovisi o informacijama koje države članice dostave. Zbog toga ovaj Prijedlog sadržava **odredbe o prikupljanju pokazatelja podataka**. Odgovornost za prikupljanje relevantnih podataka o praćenju trebala bi biti u nadležnosti nacionalnih tijela, po mogućnosti jedinstvenih kontaktnih točaka. Nakon toga, praćenje tih pokazatelja aktivnosti koristit će se za informiranje o primjeni predloženih mjera.

U tom se smislu od Komisije ovim Prijedlogom zahtijeva da Europskom parlamentu i Vijeću podnese izvješće u kojem ocjenjuje u kojoj su mjeri države članice poduzele potrebne mjere za usklađivanje s ovom predloženom Direktivom. U relevantnom članku od Komisije se zahtijeva i da podnese izvješće Europskom parlamentu i Vijeću o procjeni dodane vrijednosti Direktive pet godina nakon stupanja na snagu te da, prema potrebi, razmotri moguće preispitivanje Direktive.

Osim ovog zakonodavnog prijedloga, Komisija će, na temelju svoje administrativne autonomije, osnovati **neformalnu stručnu skupinu** koja će se sastojati od stručnjaka iz svih država članica kako bi savjetovala i poduprla Komisiju u praćenju i primjeni Direktive, među ostalim u pripremi smjernica Komisije. Ta bi se stručna skupina mogla temeljiti na funkciji postojećeg neformalnog voditelja mreže jedinstvenih kontaktnih točaka. Naposljetku,

[42] Uredba (EU) 2021/1149.

[43] Vidjeti članak 3. stavak 2. točke (a) i (b) Uredbe (EU) 2021/1149.

mehanizam evaluacije i praćenja za provjeru primjene šengenske pravne stečevine u području policijske suradnje i dalje će se provoditi, u skladu s postojećom Uredbom Vijeća[44], i u konačnici u skladu s njezinom mogućom izmjenom[45]. Ta izvješća o evaluaciji dosad su se odnosila na provedbu Švedske okvirne odluke. Buduće evaluacije obuhvatit će primjenu predviđene nove direktive.

- **Detaljno obrazloženje posebnih odredaba prijedloga**

Ovaj zakonodavni Prijedlog direktive strukturiran je u šest poglavlja:

(1) Opće odredbe za razmjenu informacija između tijela za izvršavanje zakonodavstva država članica u svrhu sprječavanja, otkrivanja i istrage kaznenih djela (članci od 1. do 3.)

Prvi skup odredbi temelji se na strukturi i sadržaju Švedske okvirne odluke koja je na snazi od 2006. Osim toga, njezino područje primjene i sadržaj usklađuju se s odredbama o policijskoj suradnji (glava V. poglavlje 4.) kako su uvedene Ugovorom iz Lisabona koji je na snazi od 2009.

Člankom 1. utvrđuje se područje primjene horizontalnih pravila za razmjenu informacija u svrhu sprječavanja, otkrivanja ili istrage kaznenih djela. Odredbe ove Direktive primjenjuju se ako nije drukčije uređeno drugim, posebnim pravnim aktima EU-a.

U članku 2. utvrđuje se niz ključnih pojmova, kao što su tijela na koja se primjenjuju horizontalna pravila o razmjeni informacija, predmetna kaznena djela i vrsta informacija dostupnih tijelima za izvršavanje zakonodavstva.

U članku 3. navode se tri načela koja se moraju poštovati pri razmjeni informacija između država članica na temelju Direktive: načelo jednakog pristupa kojim se utvrđuje da u osnovi moraju postojati isti uvjeti za razmjenu informacija unutar države članice i između država članica, načelo dostupnosti u kojem se navodi da, ako su u državi članici dostupne informacije o kaznenom djelu, one se u pravilu moraju staviti na raspolaganje i drugim državama članicama i načelo povjerljivosti kojim se jamči da države članice poštuju međusobne zahtjeve povjerljivosti pri postupanju s takvim informacijama tako da osiguravaju sličnu razinu zaštite.

(2) Razmjena informacija putem jedinstvene kontaktne točke (članci od 4. do 6.)

Člankom 4. utvrđuje se niz zahtjeva koji se odnose na zahtjeve za pristup informacijama koji se upućuju jedinstvenoj kontaktnoj točki. To se posebno odnosi na kriterije kojima se opravdava zahtjev i kvalificira hitnost. Zahtjev podnosi jedinstvena kontaktna točka drugih država članica ili, ako država članica tako odluči, druga tijela za izvršavanje zakonodavstva. Jezik koji se upotrebljava za zahtjev mora se odabrati s popisa jezika koji svaka država članica mora sastaviti i koji se objavljuje u Službenom listu EU-a.

Člankom 5. utvrđuje se obveza jedinstvene kontaktne točke koja prima zahtjeve za pristup informacijama iz članka 4. da obradi i odgovori na zahtjeve u preciznim rokovima, od kojih se može odstupiti samo u određenim precizno utvrđenim okolnostima, odnosno kad je potrebno sudsko odobrenje. Takvo dostavljanje informacija morat će se obavljati na istom jeziku koji se upotrebljava u zahtjevu.

---

44 SL L 295, 6.11.2013., str. 27.–37.

45 Komisijin Prijedlog uredbe Vijeća o uspostavi i radu mehanizma evaluacije i praćenja za provjeru primjene šengenske pravne stečevine i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) 1053/2013, 2. lipnja 2021.

Člankom 6. utvrđuje se iscrpan popis razloga na koje se jedinstvena kontaktna točka može pozvati, ako je to objektivno opravdano, kako bi odbila otkrivanje zatraženih informacija, o čemu se nadležno tijelo države članice koja je podnijela zahtjev mora odmah obavijestiti. Predviđena je mogućnost da jedinstvena kontaktna točka zatraži pojašnjenja u pogledu sadržaja zahtjeva, čime će se obustaviti tijek primjenjivih rokova, ali samo ako su objašnjenja objektivno potrebna kako bi se izbjeglo odbijanje zahtjeva. Za druga pojašnjenja koja bi se mogla smatrati potrebnima takve obustave neće biti.

(3) Ostale razmjene informacija (članci od 7. do 8.)

Člankom 7. utvrđuje se obveza država članica da spontano razmjenjuju informacije s drugim državama članicama, tj. na vlastitu inicijativu relevantnog tijela bez podnošenja zahtjeva za pristup informacijama, ako je vjerojatno da će te informacije pomoći u postizanju jedne od navedenih svrha u Direktivi.

Člankom 8. osigurava se da se relevantne jedinstvene kontaktne točke obavješćuju o svakoj razmjeni informacija na zahtjev, osim o zahtjevima podnesenima jedinstvenoj kontaktnoj točki, tj. o razmjeni informacija na zahtjev koja se odvija izravno između tijela za izvršavanje zakonodavstva različitih država članica ili o zahtjevima za pristup informacijama koje jedinstvena kontaktna točka podnosi tijelu za izvršavanje zakonodavstva druge države članice. To uključuje relevantne razmjene informacija koje provode centri za suradnju policije i carine te sva druga jednakovrijedna tijela, u mjeri u kojoj se smatraju tijelima za izvršavanje zakonodavstva u skladu s predloženom Direktivom.

(4) Dodatna pravila o dostavi informacija u skladu s poglavljima II. i III. (članci od 9. do 13.)

Članak 9. odnosi se na situacije u kojima je, na temelju nacionalnog prava države članice kojoj su dostupne relevantne informacije, za dostavu tih informacija, na zahtjev ili vlastitu inicijativu jedinstvene kontaktne točke ili tijela za izvršavanje zakonodavstva, potrebno sudsko odobrenje. Tom se odredbom provodi i dodatno definira načelo jednakog pristupa, što znači da se, ako zatražene informacije podliježu sudskom odobrenju, u bitnome moraju primjenjivati isti uvjeti bez obzira na činjenicu da se informacije trebaju dostaviti tijelu druge države članice, a ne tijelu iste države članice. Tim se člankom ujedno utvrđuje da predmetno tijelo mora odmah poduzeti sve potrebne mjere, praktične i pravne, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, kako bi što prije pribavilo takvo sudsko odobrenje.

U članku 10. utvrđuju se određeni zahtjevi čiji je cilj osigurati odgovarajuću zaštitu osobnih podataka, a koji osobito proizlaze iz usklađivanja s pravilima Direktive o zaštiti podataka za potrebe kaznenog progona.

Člankom 11. uređuje se jezik kojim će se služiti jedinstvene kontaktne točke i tijela za izvršavanje zakonodavstva u situacijama navedenima u ovoj Direktivi, za stvarnu dostavu informacija i za potrebe bilo koje druge povezane komunikacije. Takvi se jezični zahtjevi ne primjenjuju na izravnu razmjenu informacija i druge vrste komunikacije iz članka 8. Države članice trebaju sastaviti popis jezika koji su im prihvatljivi, a koji bi trebao uključivati i engleski jezik. Takve popise Komisija mora objaviti u Službenom listu EU-a.

Člankom 12. uvodi se obveza da jedinstvene kontaktne točke i sva druga tijela za izvršavanje zakonodavstva sustavno obavješćuju Europol (što znači „dodaju ga kao primatelja komunikacije”) u mjeri u kojoj se razmjene odnose na kaznena djela obuhvaćena mandatom Europola kako je utvrđeno u njegovu temeljnom aktu. Tom se obvezom osigurava da Europol može ispuniti svoju ulogu informativnog centra EU-a za pristup informacijama relevantnima za potrebe izvršavanja zakonodavstva.

Člankom 13. zahtijeva se da sva relevantna tijela upotrebljavaju mrežnu aplikaciju za sigurnu razmjenu informacija (SIENA), kojom upravlja Europol, i da u tu svrhu budu izravno povezana s njom, za sve razmjene informacija i povezanu komunikaciju obuhvaćene Direktivom. Ta se pravila o obveznoj uporabi sustava SIENA ne primjenjuju ako posebni akti prava Unije sadržavaju različite zahtjeve o komunikacijskom kanalu koji će se upotrebljavati, na primjer za razmjenu informacija uređenu Uredbom o SIS-u[46], s obzirom na to da su razmjene u okviru takvih posebnih akata isključene iz područja primjene ove Direktive.

(5) Minimalni zahtjevi za uspostavu jedinstvene kontaktne točke kao središnjeg subjekta za koordinaciju razmjene informacija između država članica (članci od 14. do 16.)

Petim skupom odredaba utvrđuje se i dodatno definira obveza svake države članice da uspostavi ili odredi jedinstvenu kontaktnu točku kao središnje tijelo koje koordinira razmjenu informacija između njezinih tijela za izvršavanje zakonodavstva i tijela drugih država članica u okviru područja primjene Direktive. Njime se utvrđuje niz minimalnih zahtjeva koje sve jedinstvene kontaktne točke moraju ispunjavati.

U članku 14. utvrđuju se zadaće i mogućnosti jedinstvene kontaktne točke. Kako bi mogla obavljati svoje funkcije, jedinstvena kontaktna točka mora imati pristup potrebnim informacijama i mora je se sustavno obavješćivati o svim izravnim razmjenama informacija između njezinih nacionalnih tijela i tijela drugih država članica. O stvarnoj uspostavi ili određivanju jedinstvenih kontaktnih točaka mora se u određenom roku obavijestiti Komisija, koja te obavijesti mora objaviti u Službenom listu EU-a.

Člankom 15. utvrđuju se minimalni zahtjevi koji se odnose na sastav jedinstvene kontaktne točke, čime se svakoj državi članici ostavlja određena fleksibilnost da odredi njezinu točnu organizaciju i sastav koji se smatra najprikladnijim ovisno o njezinim nacionalnim okolnostima, pod uvjetom da su ispunjeni zahtjevi Direktive.

Člankom 16. utvrđuju se minimalni zahtjevi za sustav vođenja predmeta jedinstvenih kontaktnih točaka.

(6) Završne odredbe

Završnim odredbama osigurava se pravilno praćenje provedbe predložene Direktive. Prvo, praćenje provode države članice na temelju obveze prikupljanja i dostavljanja minimalnog skupa statističkih podataka na godišnjoj osnovi (članak 17.). Drugo, Komisija provodi praćenje putem obveze izvješćivanja Europskog parlamenta i Vijeća, među ostalim s obzirom na podatke koje su dostavile države članice, te tako omogućuje da, kao treće, i te dvije institucije prate provedbu Direktive (članak 18.).

Naposljetku, člancima 19., 20., 21., 22. i 23. uređuje se niz potrebnih pravno-tehničkih pitanja, odnosno brisanje ili stavljanje izvan snage postojećih pravila koja zamjenjuju pravila predložene Direktive, prenošenje u nacionalno pravo te stupanje na snagu i adresati. Kad je riječ o postojećim pravilima iz Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma (članak 19.), njezin članak 39. zamjenjuje se samo u mjeri u kojoj se odnosi na razmjenu informacija u

[46] SL L 312, 7.12.2018., str. 1.–13. Uredba 2018/1860 o upotrebi Schengenskog informacijskog sustava za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom; Uredba 2018/1861 o uspostavi, radu i upotrebi Schengenskog informacijskog sustava (SIS) u području granične kontrole i o izmjeni Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma te o izmjeni i stavljanju izvan snage Uredbe br. 1987/2006; Uredba 2018/1862 o uspostavi, radu i upotrebi Schengenskog informacijskog sustava (SIS) u području policijske suradnje i pravosudne suradnje u kaznenim stvarima, izmjeni i stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 2007/533/PUP i stavljanju izvan snage Uredbe br. 1986/2006 i Odluke Komisije 2010/261/EU, kako je izmijenjena.

svrhu određenu u predloženoj Direktivi. Članak 39. i dalje se primjenjuje na druge oblike policijske suradnje obuhvaćene tim člankom. Nasuprot tomu, članak 46. Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma, koji se posebno odnosi na takvu razmjenu informacija, u potpunosti je zamijenjen predloženom Direktivom te se stoga briše.

2021/0411 (COD)

Prijedlog

# DIREKTIVE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

## o razmjeni informacija između tijela za izvršavanje zakonodavstva država članica i o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2006/960/PUP

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 87. stavak 2. točku (a),

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

(1) Transnacionalne prijetnje koje uključuju kriminalne aktivnosti zahtijevaju koordiniran, usmjeren i prilagođen odgovor. Iako su nacionalna tijela koja djeluju na terenu prva linija obrane u borbi protiv organiziranog kriminala i terorizma, djelovanje na razini Unije od ključne je važnosti za osiguravanje učinkovite i djelotvorne suradnje, među ostalim za razmjenu informacija. Osim toga, organizirani kriminal i terorizam upravo su ono što povezuje unutarnju i vanjsku sigurnost. Te se prijetnje šire preko granica i javljaju u obliku organiziranih kriminalnih i terorističkih skupina koje se bave različitim kriminalnim aktivnostima.

(2) U području bez nadzora unutarnjih granica policijski službenici u jednoj državi članici trebali bi imati, u okviru primjenjivog prava Unije i nacionalnog prava, mogućnost dobivanja jednakog pristupa informacijama koje su dostupne njihovim kolegama u drugoj državi članici. Tijela za izvršavanje zakonodavstva u tom bi pogledu trebala učinkovito i automatski surađivati u cijeloj Uniji. Stoga je ključna sastavnica mjera kojima se podupire javna sigurnost u međuovisnom području bez nadzora unutarnjih granica policijska suradnja u području razmjene relevantnih informacija za potrebe izvršavanja zakonodavstva. Razmjena informacija o kriminalu i kriminalnim aktivnostima, uključujući terorizam, služi općem cilju zaštite sigurnosti fizičkih osoba.

(3) Razmjena informacija među državama članicama u svrhu sprječavanja i otkrivanja kaznenih djela uređena je Konvencijom o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985.[47] donesenom 19. lipnja 1990., posebno njezinim člancima 39. i 46. Okvirnom odlukom Vijeća 2006/960/PUP[48] djelomično su zamijenjene te odredbe i

---

47 Konvencija o provedbi Schengenskog sporazuma od 14. lipnja 1985. između vlada država Gospodarske unije Beneluksa, Savezne Republike Njemačke i Francuske Republike o postupnom ukidanju kontrola na zajedničkim granicama (SL L 239, 22.9.2000., str. 19.).

48 Okvirna odluka Vijeća 2006/960/PUP od 18. prosinca 2006. o pojednostavljenju razmjene informacija i obavještajnih podataka između tijela zaduženih za izvršavanje zakona u državama članicama Europske unije (SL L 386, 29.12.2006., str. 89.).

uvedena su nova pravila za razmjenu informacija i obavještajnih podataka između tijela za izvršavanje zakonodavstva država članica.

(4) Evaluacije, uključujući one koje se provode na temelju Uredbe Vijeća (EU) 1053/2013[49], pokazale su da Okvirna odluka 2006/960/PUP nije dovoljno jasna i ne osigurava odgovarajuću i brzu razmjenu relevantnih informacija između država članica. Evaluacije su pokazale i da se ta okvirna odluka rijetko upotrebljava u praksi, djelomično jer u praksi nije jasno razgraničeno područje primjene Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma i te okvirne odluke.

(5) Stoga bi postojeći pravni okvir koji se sastoji od relevantnih odredaba Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma i Okvirne odluke 2006/960/PUP trebalo ažurirati i zamijeniti kako bi se uspostavom jasnih i usklađenih pravila olakšala i osigurala odgovarajuća i brza razmjena informacija između nadležnih tijela za izvršavanje zakonodavstva različitih država članica.

(6) Konkretno, razlike između relevantnih odredaba Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma i Okvirne odluke 2006/960/PUP trebalo bi riješiti obuhvaćanjem razmjene informacija u svrhu sprječavanja, otkrivanja ili istrage kaznenih djela, čime bi se u potpunosti zamijenili, u mjeri u kojoj se odnose na takve razmjene, članci 39. i 46. te konvencije i time pružila potrebna pravna sigurnost. Osim toga, relevantna pravila trebalo bi pojednostavniti i pojasniti kako bi se olakšala njihova učinkovita primjena u praksi.

(7) Potrebno je utvrditi pravila kojima se uređuju međusektorski aspekti takve razmjene informacija između država članica. Pravila ove Direktive ne bi trebala utjecati na primjenu pravila prava Unije o posebnim sustavima ili okvirima za takve razmjene, kao što su uredbe (EU) 2018/1860[50], (EU) 2018/1861[51], (EU) 2018/1862[52] i (EU) 2016/794[53] Europskog parlamenta i Vijeća, direktive (EU) 2016/681[54] i

---

49 Uredba Vijeća (EU) br. 1053/2013 od 7. listopada 2013. o uspostavi mehanizma evaluacije i praćenja za provjeru primjene schengenske pravne stečevine i stavljanju izvan snage Odluke Izvršnog odbora od 16. rujna 1998. o uspostavi Stalnog odbora za ocjenu i provedbu Schengena (SL L 295, 6.11.2013., str. 27.).

50 Uredba (EU) 2018/1860 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. studenoga 2018. o upotrebi Schengenskog informacijskog sustava za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom (SL L 312, 7.12.2018., str. 1.).

51 Uredba (EU) 2018/1861 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. studenoga 2018. o uspostavi, radu i upotrebi Schengenskog informacijskog sustava (SIS) u području granične kontrole i o izmjeni Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma te o izmjeni i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1987/2006 (SL L 312, 7.12.2018., str. 14.).

52 Uredba (EU) 2018/1862 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. studenoga 2018. o uspostavi, radu i upotrebi Schengenskog informacijskog sustava (SIS) u području policijske suradnje i pravosudne suradnje u kaznenim stvarima, izmjeni i stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 2007/533/PUP i stavljanju izvan snage Uredbe br. 1986/2006 i Odluke Komisije 2010/261/EU (SL L 312, 7.12.2018., str. 56.).

53 Uredba (EU) 2016/794 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o Agenciji Europske unije za suradnju tijela za izvršavanje zakonodavstva (Europol) te zamjeni i stavljanju izvan snage odluka Vijeća 2009/371/PUP, 2009/934/PUP, 2009/935/PUP, 2009/936/PUP i 2009/968/PUP (SL L 135, 24.5.2016., str. 53.).

54 Direktiva (EU) 2016/681 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o uporabi podataka iz evidencije podataka o putnicima (PNR) u svrhu sprečavanja, otkrivanja, istrage i kaznenog progona kaznenih djela terorizma i teških kaznenih djela (SL L 119, 4.5.2016., str. 132.).

2019/1153[55] Europskog parlamenta i Vijeća te odluke Vijeća 2008/615/PUP[56] i 2008/616/PUP[57].

(8) Ovom se Direktivom ne uređuje dostavljanje i uporaba informacija kao dokaza u sudskim postupcima. Posebno, to se ne bi trebalo tumačiti kao utvrđivanje prava na korištenje informacija koje se dostavljaju u skladu s ovom Direktivom kao dokaza te, slijedom toga, ne utječe na bilo koji zahtjev predviđen mjerodavnim pravom za dobivanje suglasnosti države članice koja dostavlja informacije za takvu uporabu. Ovom se Direktivom ne utječe na pravne akte Unije o dokazima, kao što su Uredba (EU).../...[58] [*o europskom nalogu za dostavljanje i europskom nalogu za čuvanje elektroničkih dokaza u kaznenim stvarima*] i Direktiva (EU).../...[59] [*o utvrđivanju usklađenih pravila za imenovanje pravnih zastupnika za potrebe prikupljanja dokaza u kaznenim postupcima*].

(9) Sve razmjene informacija na temelju ove Direktive trebale bi se provoditi u skladu s trima općim načelima, odnosno načelima dostupnosti, jednakog pristupa i povjerljivosti. Iako se tim načelima ne dovode u pitanje konkretnije odredbe ove Direktive, njezino tumačenje i primjena trebala bi se, prema potrebi, provoditi na temelju tih načela. Na primjer, načelo dostupnosti trebalo bi tumačiti na način da upućuje na to da bi relevantne informacije dostupne jedinstvenoj kontaktnoj točki ili tijelima za izvršavanje zakonodavstva jedne države članice ujedno trebale biti dostupne, u najvećoj mogućoj mjeri, točkama i tijelima drugih država članica. Međutim, načelo ne bi trebalo utjecati na primjenu, ako je to opravdano, posebnih odredaba ove Direktive kojima se ograničava dostupnost informacija, kao što su one o razlozima za odbijanje zahtjeva za pristup informacijama i sudskom odobrenju. Osim toga, u skladu s načelom jednakog pristupa, uvjeti za pristup jedinstvene kontaktne točke i tijela za izvršavanje zakonodavstva drugih država članica relevantnim informacijama trebali bi, podložno specifičnijim odredbama Direktive, biti u suštini isti, odnosno ne bi trebali biti stroži ni manje strogi od uvjeta za pristup tijela iste države članice tim informacijama.

(10) Kako bi se postigao cilj olakšavanja i osiguravanja odgovarajuće i brze razmjene informacija između država članica, trebalo bi predvidjeti pribavljanje takvih informacija upućivanjem zahtjeva za pristup informacijama jedinstvenoj kontaktnoj točki druge predmetne države članice, u skladu s određenim jasnim, pojednostavnjenim i usklađenim zahtjevima. Kad je riječ o sadržaju takvih zahtjeva za pristup informacijama, posebno bi trebalo utvrditi, na iscrpan i dovoljno detaljan način i ne dovodeći u pitanje potrebu za procjenom u pojedinačnom slučaju, kad ih treba smatrati hitnima i koja objašnjenja moraju najmanje sadržavati.

---

55 Direktiva (EU) 2019/1153 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o utvrđivanju pravila kojima se olakšava uporaba financijskih i drugih informacija u svrhu sprečavanja, otkrivanja, istrage ili progona određenih kaznenih djela i stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 2000/642/PUP (SL L 186, 11.7.2019., str. 122.).

56 Odluka Vijeća 2008/615/PUP od 23. lipnja 2008. o produbljivanju prekogranične suradnje, posebno u suzbijanju terorizma i prekograničnog kriminala (SL L 210, 6.8.2008., str. 1.).

57 Odluka Vijeća 2008/616/PUP od 23. lipnja 2008. o provedbi Odluke 2008/615/PUP o produbljivanju prekogranične suradnje, posebno u suzbijanju terorizma i prekograničnog kriminala (SL L 210, 6.8.2008., str. 12.). Prijedlogom uredbe o automatiziranoj razmjeni podataka za policijsku suradnju („Prüm II”) namjerava se staviti izvan snage dijelove tih odluka Vijeća.

58 Prijedlog uredbe, COM/2018/225 final – 2018/0108 (COD).

59 Prijedlog direktive, COM/2018/226 final – 2018/0107 (COD).

(11) Iako bi jedinstvene kontaktne točke svake države članice u svakom slučaju trebale imati mogućnost podnošenja zahtjeva za pristup informacijama jedinstvenoj kontaktnoj točki druge države članice, države članice trebale bi, radi fleksibilnosti, moći odlučiti da i njihova tijela za izvršavanje zakonodavstva mogu podnijeti takve zahtjeve. Kako bi jedinstvene kontaktne točke mogle obavljati svoje koordinacijske funkcije u skladu s ovom Direktivom, potrebno je obavijestiti jedinstvenu kontaktnu točku države članice koja donese takvu odluku o svim izlaznim zahtjevima te vrste i s njima povezanim komunikacijama, tako da uvijek bude navedena kao dodatni primatelj komunikacije.

(12) Rokovi su potrebni kako bi se osigurala brza obrada zahtjeva za pristup informacijama koji se podnose jedinstvenoj kontaktnoj točki. Ti rokovi trebali bi biti jasni i proporcionalni te bi se njima trebalo uzeti u obzir je li zahtjev za pristup informacijama hitan te je li potrebno ishoditi prethodno sudsko odobrenje. Kako bi se osiguralo poštovanje primjenjivih rokova i istodobno omogućio određeni stupanj fleksibilnosti kad je to objektivno opravdano, potrebno je iznimno dopustiti odstupanja samo ako je nadležnom pravosudnom tijelu države članice kojoj je podnesen zahtjev potrebno dodatno vrijeme za donošenje odluke o izdavanju potrebnog sudskog odobrenja i u mjeri u kojoj je to potrebno. Takva bi potreba mogla nastati, primjerice, zbog širokog područja primjene ili složenosti pitanja navedenih u zahtjevu za pristup informacijama.

(13) U iznimnim slučajevima može biti objektivno opravdano da država članica odbije zahtjev za pristup informacijama podnesen jedinstvenoj kontaktnoj točki. Kako bi se osiguralo učinkovito funkcioniranje sustava uspostavljenog ovom Direktivom, te bi slučajeve trebalo iscrpno utvrditi i tumačiti restriktivno. Ako se razlozi za odbijanje odnose samo na dijelove informacija zatraženih u tom zahtjevu za pristup informacijama, preostale informacije moraju se dostaviti u rokovima utvrđenima ovom Direktivom. Trebalo bi predvidjeti mogućnost traženja pojašnjenja, što bi trebalo obustaviti tijek primjenjivih rokova. Međutim, takva bi mogućnost trebala postojati samo ako su objašnjenja objektivno nužna i proporcionalna jer bi se zahtjev za pristup informacijama inače morao odbiti zbog jednog od navedenih razloga u ovoj Direktivi. Radi učinkovite suradnje trebalo bi i dalje biti moguće zatražiti potrebna pojašnjenja i u drugim situacijama, a da to ipak ne dovede do obustave tijeka rokova.

(14) Kako bi se omogućila potrebna fleksibilnost s obzirom na operativne potrebe koje se mogu razlikovati u praksi, trebalo bi predvidjeti dva druga načina razmjene informacija, uz zahtjeve za pristup informacijama koji se podnose jedinstvenim kontaktnim točkama. Prvi je spontano dostavljanje informacija, odnosno na vlastitu inicijativu jedinstvene kontaktne točke ili tijela za izvršavanje zakonodavstva bez prethodnog zahtjeva. Drugi je dostavljanje informacija na zahtjeve za pristup informacijama koje jedinstvene kontaktne točke ili tijela za izvršavanje zakonodavstva ne podnose jedinstvenoj kontaktnoj točki, nego izravno tijelima za izvršavanje zakonodavstva druge države članice. Za oba bi načina trebalo utvrditi samo ograničen broj minimalnih zahtjeva, osobito u smislu obveze obavješćivanja jedinstvenih kontaktnih točaka i, kad je riječ o dostavljanju informacija na vlastitu inicijativu, situacije u kojima će se informacije dostavljati i jezike koji će se upotrebljavati.

(15) Zahtjev za prethodno sudsko odobrenje za dostavljanje informacija može biti važna zaštitna mjera. Pravni sustavi država članica razlikuju se u tom pogledu te se ova Direktiva ne bi trebala tumačiti tako da utječe na te zahtjeve utvrđene nacionalnim pravom, osim da utvrđuje uvjet da se s domaćim razmjenama i razmjenama između država članica postupa na jednak način u smislu sadržaja i postupka. Osim toga, kako

bi se sva kašnjenja i komplikacije povezane s primjenom takvog zahtjeva svele na najmanju moguću mjeru, jedinstvena kontaktna točka ili tijela za izvršavanje zakonodavstva (ovisno o slučaju) države članice nadležnog pravosudnog tijela trebala bi poduzeti sve praktične i pravne korake, prema potrebi, u suradnji s jedinstvenom kontaktnom točkom ili tijelom za izvršavanje zakonodavstva druge države članice koje je zatražilo informacije kako bi što prije ishodili sudsko odobrenje.

(16) Posebno je važno da se u skladu s pravom Unije osigura zaštita osobnih podataka u svim razmjenama informacija na temelju ove Direktive. U tu bi svrhu pravila ove Direktive trebalo uskladiti s Direktivom (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća[60]. Posebno bi trebalo utvrditi da svi osobni podaci koje razmjenjuju jedinstvene kontaktne točke i tijela za izvršavanje zakonodavstva trebaju ostati ograničeni na kategorije podataka navedene u odjeljku B točki 2. Priloga II. Uredbi (EU) 2016/794 Europskog parlamenta i Vijeća[61]. Nadalje, koliko god je to moguće, sve takve osobne podatke trebalo bi razlikovati ovisno o stupnju njihove točnosti i pouzdanosti, pri čemu bi činjenice trebalo razlikovati od osobnih procjena, kako bi se osigurala zaštita pojedinaca te kvaliteta i pouzdanost razmijenjenih informacija. Ako se pokaže da su osobni podaci netočni, potrebno ih je bez odgode ispraviti ili izbrisati. Takav ispravak ili brisanje, kao i svaka druga obrada osobnih podataka povezana s aktivnostima u okviru ove Direktive, trebali bi se provoditi u skladu s primjenjivim pravilima prava Unije, posebno Direktivom (EU) 2016/680 i Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća[62], na čija pravila ova Direktiva ne utječe.

(17) Kako bi se omogućilo da jedinstvene kontaktne točke primjereno i brzo dostavljaju informacije, na zahtjev ili na vlastitu inicijativu, važno je da se relevantni službenici predmetnih država članica međusobno razumiju. Jezične prepreke često otežavaju prekograničnu razmjenu informacija. Stoga bi trebalo utvrditi pravila o uporabi jezika na kojima se dostavljaju zahtjevi za pristup informacijama koji se podnose jedinstvenim kontaktnim točkama, informacije koje trebaju dostaviti jedinstvene kontaktne točke te sve druge obavijesti povezane s time, kao što su odbijanje i pojašnjenja. Tim bi se pravilima trebala uspostaviti ravnoteža između, s jedne strane, poštovanja jezične raznolikosti unutar Unije i održavanja što manjih troškova prevođenja i, s druge strane, operativnih potreba povezanih s odgovarajućom i brzom prekograničnom razmjenom informacija. Stoga bi države članice trebale sastaviti popis koji sadržava jedan ili više službenih jezika Unije po vlastitom izboru, ali koji sadržava i jedan jezik koji se općenito razumije i upotrebljava u praksi, odnosno engleski.

(18) Prioritet je daljnji razvoj Agencije Europske unije za suradnju tijela za izvršavanje zakonodavstva (Europol) kao informativnog centra Unije za razmjenu informacija o kriminalnim djelovanjima. Zbog toga bi, kad se razmjenjuju informacije ili sva

---

60 Direktiva (EU) 2016/680 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka od strane nadležnih tijela u svrhe sprečavanja, istrage, otkrivanja ili progona kaznenih djela ili izvršavanja kaznenih sankcija i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Okvirne odluke Vijeća 2008/977/PUP (SL L 119, 4.5.2016., str. 89.).

61 Uredba (EU) 2016/794 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. svibnja 2016. o Agenciji Europske unije za suradnju tijela za izvršavanje zakonodavstva (Europol) te zamjeni i stavljanju izvan snage odluka Vijeća 2009/371/PUP, 2009/934/PUP, 2009/935/PUP, 2009/936/PUP i 2009/968/PUP (SL L 135, 24.5.2016., str. 53.).

62 Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

povezana komunikacija, neovisno o tome je li to učinjeno na temelju zahtjeva za pristup informacijama podnesenog jedinstvenoj kontaktnoj točki ili tijelu za izvršavanje zakonodavstva ili na vlastitu inicijativu, presliku te razmjene trebalo poslati Europolu, ali samo u mjeri u kojoj se odnosi na kaznena djela obuhvaćena ciljevima Europola. U praksi se to može učiniti automatskim označavanjem odgovarajućeg okvira u sustavu SIENA.

(19) Trebalo bi spriječiti povećanje broja komunikacijskih kanala koji se koriste za prijenos informacija o izvršavanju zakonodavstva između država članica i s time povezane komunikacije jer to ometa odgovarajuću i brzu razmjenu tih informacija. Stoga bi upotreba mrežne aplikacije za sigurnu razmjenu informacija pod nazivom SIENA, kojom upravlja Europol u skladu s Uredbom (EU) 2016/794, trebala biti obvezna za sve takve prijenose i komunikaciju na temelju ove Direktive, uključujući slanje zahtjeva za pristup informacijama koji se podnose jedinstvenim kontaktnim točkama i izravno tijelima za izvršavanje zakonodavstva, dostavljanje informacija na takve zahtjeve i na vlastitu inicijativu, obavijesti o odbijanju i pojašnjenja, kao i slanje preslika takve komunikacije jedinstvenim kontaktnim točkama i Europolu. U tu bi svrhu sve jedinstvene kontaktne točke, kao i sva tijela za izvršavanje zakonodavstva koja mogu sudjelovati u takvim razmjenama, trebale biti izravno povezane sa sustavom SIENA. Međutim, u tom bi pogledu trebalo predvidjeti prijelazno razdoblje kako bi se omogućilo potpuno uvođenje sustava SIENA.

(20) Kako bi se pojednostavnio i olakšao protok informacija te bolje upravljalo njima, države članice trebale bi uspostaviti ili odrediti jednu jedinstvenu kontaktnu točku koja je nadležna za koordinaciju razmjene informacija u skladu s ovom Direktivom. Jedinstvene kontaktne točke trebale bi posebno pridonijeti smanjenju fragmentiranosti okruženja tijela za izvršavanje zakonodavstva, posebno u pogledu protoka informacija, kao odgovor na sve veću potrebu za zajedničkim suzbijanjem prekograničnog kriminala, kao što su trgovina drogom i terorizam. Kako bi jedinstvene kontaktne točke mogle učinkovito ispunjavati svoje koordinacijske funkcije u pogledu prekogranične razmjene informacija za potrebe izvršavanja zakonodavstva u skladu s ovom Direktivom, trebalo bi im dodijeliti niz posebnih, minimalnih zadaća te bi trebale imati određene minimalne kapacitete.

(21) Te bi sposobnosti jedinstvenih kontaktnih točaka trebale uključivati pristup svim informacijama dostupnima u vlastitoj državi članici, među ostalim jednostavnim pristupom svim relevantnim bazama podataka i platformama Unije te međunarodnim bazama podataka i platformama, na načine utvrđene u primjenjivom pravu Unije i nacionalnom pravu. Kako bi se mogli ispuniti zahtjevi ove Direktive, posebno oni koji se odnose na rokove, jedinstvenim kontaktnim točkama trebalo bi osigurati odgovarajuća sredstva, uključujući odgovarajuće kapacitete za prevođenje te bi trebale raditi 24 sata dnevno sedam dana u tjednu. U tom smislu, dežurna služba koja može pregledavati, obrađivati i usmjeravati dolazne zahtjeve za pristup informacijama može povećati njihovu učinkovitost i djelotvornost. Ti bi kapaciteti ujedno trebali uključivati, u svakom trenutku, pravosudna tijela nadležna za izdavanje potrebnih sudskih odobrenja. U praksi se to može postići, na primjer, osiguravanjem fizičke prisutnosti ili funkcionalne dostupnosti takvih pravosudnih tijela, u prostorijama jedinstvene kontaktne točke ili izravno dostupnih na poziv.

(22) Kako bi mogle učinkovito obavljati svoje koordinacijske funkcije na temelju ove Direktive, jedinstvene kontaktne točke trebale bi se sastojati od predstavnika nacionalnih tijela za izvršavanje zakonodavstva čije je sudjelovanje potrebno za odgovarajuću i brzu razmjenu informacija u skladu s ovom Direktivom. Iako je na

svakoj državi članici da odluči o točnoj organizaciji i sastavu koji su potrebni za ispunjavanje tog zahtjeva, ti predstavnici mogu među ostalim biti policija, carina i druga tijela za izvršavanje zakonodavstva nadležna za sprječavanje, otkrivanje ili istragu kaznenih djela, kao i moguće kontaktne točke za regionalne i bilateralne urede, kao što su časnici za vezu i atašei upućeni u druge države članice te relevantna tijela za izvršavanje zakonodavstva Unije, kao što je Europol. Međutim, radi učinkovite koordinacije, jedinstvene kontaktne točke trebale bi se sastojati barem od predstavnika nacionalne jedinice Europola, ureda SIRENE, odjela za informacije o putnicima i Nacionalnog središnjeg ureda Interpola, kako je utvrđeno relevantnim zakonodavstvom i bez obzira na to što se ova Direktiva ne primjenjuje na razmjene informacija koje su posebno uređene takvim zakonodavstvom Unije.

(23) U jedinstvene kontaktne točke potrebno je uvesti jedinstveni elektronički sustav vođenja predmeta s određenim minimalnim funkcijama i kapacitetima kako bi im se omogućilo da svoje zadaće iz ove Direktive obavljaju djelotvorno i učinkovito, posebno u smislu upravljanja informacijama.

(24) Kako bi se omogućili potrebno praćenje i evaluacija primjene ove Direktive, od država članica trebalo bi zahtijevati da prikupljaju i svake godine dostavljaju određene podatke Komisiji. Taj je zahtjev osobito potreban kako bi se ispravio nedostatak usporedivih podataka kojima se kvantificiraju relevantne razmjene informacija te se Komisiji olakšava obveza izvješćivanja.

(25) Zbog prekogranične prirode kriminala i terorizma države članice moraju se u borbi protiv takvih kaznenih djela oslanjati jedna na drugu. Države članice ne mogu same u dostatnoj mjeri postići cilj primjerenog i brzog protoka informacija između relevantnih tijela za izvršavanje zakonodavstva te između tih tijela i Europola. Zbog opsega i učinaka djelovanja to se na bolji način može ostvariti na razini Unije uspostavom zajedničkih pravila o razmjeni informacija. Stoga Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tih ciljeva.

(26) U skladu s člancima 1. i 2. Protokola br. 22 o stajalištu Danske, priloženog Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, Danska ne sudjeluje u donošenju ove Direktive te ona za nju nije obvezujuća niti se na nju primjenjuje. S obzirom na to da ova Direktiva predstavlja daljnji razvoj šengenske pravne stečevine, Danska, u skladu s člankom 4. navedenog protokola, u roku od šest mjeseci nakon što Vijeće odluči o ovoj Direktivi odlučuje hoće li je provesti u svojem nacionalnom pravu.

(27) Ova Direktiva predstavlja razvoj odredaba šengenske pravne stečevine u kojima Irska sudjeluje, u skladu s Odlukom Vijeća 2002/192/EZ[63]; Irska stoga sudjeluje u donošenju ove Direktive te je ona za nju obvezujuća.

(28) U pogledu Islanda i Norveške ova Direktiva predstavlja razvoj odredaba šengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih država provedbi, primjeni i razvoju

[63] Odluka Vijeća 2002/192/EZ od 28. veljače 2002. o zahtjevu Irske za sudjelovanje u pojedinim odredbama schengenske pravne stečevine (SL L 64, 7.3.2002.).

schengenske pravne stečevine[64], koje pripadaju području iz članka 1. točke H Odluke Vijeća 1999/437/EZ[65].

(29) U pogledu Švicarske ova Direktiva predstavlja razvoj odredaba šengenske pravne stečevine u smislu Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine[66], koje pripadaju području iz članka 1. točke H Odluke Vijeća 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2008/146/EZ[67] i člankom 3. Odluke Vijeća 2008/149/PUP[68].

(30) U pogledu Lihtenštajna ova Direktiva predstavlja razvoj odredaba šengenske pravne stečevine u smislu Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine[69], koje pripadaju području iz članka 1. točke H Odluke 1999/437/EZ u vezi s člankom 3. Odluke Vijeća 2011/350/EU[70] i člankom 3. Odluke Vijeća 2011/349/EU[71],

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

## Poglavlje I.

## Opće odredbe

*Članak 1.*
***Predmet i područje primjene***

1. Ovom se Direktivom utvrđuju pravila za razmjenu informacija među tijelima za izvršavanje zakonodavstva država članica ako je to potrebno u svrhu sprječavanja, otkrivanja ili istrage kaznenih djela.

---

64 SL L 176, 10.7.1999., str. 36.

65 Odluka Vijeća 1999/437/EZ od 17. svibnja 1999. o određenim aranžmanima za primjenu Sporazuma sklopljenog između Vijeća Europske unije i Republike Islanda i Kraljevine Norveške o pridruživanju tih dviju država provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 176, 10.7.1999.).

66 SL L 53, 27.2.2008., str. 52.

67 Odluka Vijeća 2008/146/EZ od 28. siječnja 2008. o sklapanju, u ime Europske zajednice, Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 53, 27.2.2008.).

68 Odluka Vijeća 2008/149/PUP od 28. siječnja 2008. o sklapanju, u ime Europske unije, Sporazuma između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine (SL L 53, 27.2.2008.).

69 SL L 160, 18.6.2011., str. 21.

70 Odluka Vijeća 2011/350/EU od 7. ožujka 2011. o sklapanju Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pristupanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine, u vezi s ukidanjem kontrola na unutarnjim granicama i kretanju osoba, u ime Europske unije (SL L 160, 18.6.2011.).

71 Odluka Vijeća 2011/349/EU od 7. ožujka 2011. o sklapanju u ime Europske unije Protokola između Europske unije, Europske zajednice, Švicarske Konfederacije i Kneževine Lihtenštajna o pristupanju Kneževine Lihtenštajna Sporazumu između Europske unije, Europske zajednice i Švicarske Konfederacije o pridruživanju Švicarske Konfederacije provedbi, primjeni i razvoju schengenske pravne stečevine, posebno u odnosu na pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima i policijsku suradnju (SL L 160, 18.6.2011.).

Točnije, ovom se Direktivom utvrđuju pravila o:

(a) zahtjevima za pristup informacijama koji se dostavljaju jedinstvenim kontaktnim točkama koje su uspostavile ili odredile države članice, posebno o sadržaju takvih zahtjeva, obveznim rokovima za dostavljanje traženih informacija, razlozima odbijanja tih zahtjeva i komunikacijskom kanalu koji će se upotrebljavati za te zahtjeve;

(b) dostavljanju relevantnih informacija na vlastitu inicijativu jedinstvenim kontaktnim točkama ili tijelima za izvršavanje zakonodavstva drugih država članica, posebno o situacijama i načinu dostavljanje tih informacija;

(c) komunikacijskim kanalima koji će se upotrebljavati za sve razmjene informacija i informacije koje treba dostaviti jedinstvenim kontaktnim točkama o izravnoj razmjeni informacija između tijela za izvršavanje zakonodavstva država članica;

(d) uspostavi, zadaćama, sastavu i kapacitetima jedinstvene kontaktne točke, uključujući uvođenje jedinstvenog elektroničkog sustava vođenja predmeta, potrebnima za ispunjavanje njezinih zadaća.

2. Ova se Direktiva ne primjenjuje na razmjenu informacija između tijela za izvršavanje zakonodavstva država članica u svrhu sprječavanja, otkrivanja ili istrage kaznenih djela koja su posebno uređena drugim pravnim aktima Unije.

3. Ovom se Direktivom državama članicama ne nameće nikakva obveza:

(a) da pribavljaju informacije putem prisilnih mjera, poduzetih u skladu s nacionalnim pravom, kako bi ih dostavila tijelima za izvršavanje zakonodavstva drugih država članica;

(b) da pohranjuju informacije u svrhu iz točke (a);

(c) da dostavljaju informacije tijelima za izvršavanje zakonodavstva drugih država članica koje će se upotrebljavati kao dokaz u sudskim postupcima.

4. Ovom se Direktivom ne uspostavlja pravo na korištenje informacija pruženih u skladu s ovom Direktivom kao dokaza u sudskim postupcima.

*Članak 2.*
***Definicije***

Za potrebe ove Direktive:

(1) „tijelo za izvršavanje zakonodavstva” znači svako tijelo država članica koje je prema nacionalnom pravu nadležno za sprječavanje, otkrivanje ili istragu kaznenih djela;

(2) „kaznena djela” znači bilo što od sljedećeg:

(a) kaznena djela iz članka 2. stavka 2. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP[72];

(b) kaznena djela iz članka 3. stavaka 1. i 2. Uredbe (EU) 2016/794;

(c) porezna kaznena djela povezana s izravnim i neizravnim porezima, kako su utvrđena nacionalnim pravom;

[72] Okvirna odluka Vijeća 2002/584/PUP od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (SL L 190, 18.7.2002., str. 1.).

(3) „informacije” znači svaki sadržaj koji se odnosi na jednu ili više fizičkih osoba, činjenice ili okolnosti relevantne za tijela za izvršavanje zakonodavstva za izvršavanje njihovih zadaća na temelju nacionalnog prava za potrebe sprječavanja, otkrivanja ili istrage kaznenih djela;

(4) „dostupne” informacije znači informacije koje posjeduju jedinstvena kontaktna točka ili tijela za izvršavanje zakonodavstva države članice koja prima zahtjev ili informacije koje te jedinstvene kontaktne točke ili ta tijela za izvršavanje zakonodavstva mogu dobiti od drugih javnih tijela ili od privatnih strana s poslovnim nastanom u toj državi članici bez prisilnih mjera;

(5) „SIENA” znači mrežna aplikacija za sigurnu razmjenu informacija kojom upravlja Europol, a čiji je cilj olakšati razmjenu informacija između država članica i Europola;

(6) „osobni podaci” znači osobni podaci kako su definirani u članku 4. točki 1. Uredbe (EU) 2016/679.

*Članak 3.*
***Načela razmjene informacija***

Države članice, u vezi sa svim razmjenama informacija na temelju ove Direktive, osiguravaju:

(a) da se sve relevantne informacije dostupne jedinstvenoj kontaktnoj točki ili tijelima za izvršavanje zakonodavstva država članica pruže jedinstvenoj kontaktnoj točki ili tijelima za izvršavanje zakonodavstva drugih država članica („načelo dostupnosti”);

(b) da su uvjeti za traženje informacija od jedinstvene kontaktne točke ili tijela za izvršavanje zakonodavstva drugih država članica te uvjeti za dostavljanje informacija jedinstvenim kontaktnim točkama i tijelima za izvršavanje zakonodavstva drugih država članica istovjetni onima koji se primjenjuju na traženje sličnih informacija od njihovih tijela za izvršavanje zakonodavstva i dostavljanje takvih informacija tim tijelima („načelo jednakog pristupa”);

(c) da tijela za izvršavanje zakonodavstva štite informacije označene kao povjerljive koje se dostavljaju jedinstvenoj kontaktnoj točki ili tijelima za izvršavanje zakonodavstva druge države članice u skladu sa zahtjevima utvrđenima u nacionalnom pravu te države članice kojima se osigurava slična razina povjerljivosti („načelo povjerljivosti”).

## Poglavlje II.

## Razmjena informacija putem jedinstvenih kontaktnih točaka

*Članak 4.*
***Zahtjevi za pristup informacijama upućeni jedinstvenoj kontaktnoj točki***

1. Države članice osiguravaju da njihova jedinstvena kontaktna točka i, ako su tako odlučile, njihova tijela za izvršavanje zakonodavstva podnose zahtjeve za pristup informacijama jedinstvenim kontaktnim točkama drugih država članica u skladu s uvjetima utvrđenima u stavcima od 2. do 5.

Ako je država članica odlučila da, uz njezinu jedinstvenu kontaktnu točku, i njezina tijela za izvršavanje zakonodavstva mogu podnositi zahtjeve za pristup informacijama jedinstvenim kontaktnim točkama drugih država članica, ona osigurava da ta tijela istodobno s podnošenjem takvih zahtjeva pošalju presliku tih zahtjeva i sve druge komunikacije povezane s time jedinstvenim kontaktnim točkama te države članice.

2. Zahtjevi za pristup informacijama upućeni jedinstvenoj kontaktnoj točki druge države članice podnose se samo ako postoje objektivni razlozi da se smatra:

(a) da su zatražene informacije nužne i proporcionalne za postizanje svrhe iz članka 1. stavka 1.;

(b) da su zatražene informacije dostupne tijelima za izvršavanje zakonodavstva države članice koja prima zahtjev.

3. U svakom zahtjevu za pristup informacijama upućenom jedinstvenoj kontaktnoj točki druge države članice navodi se je li hitan.

Ti se zahtjevi za pristup informacijama smatraju hitnima ako, uzimajući u obzir sve relevantne činjenice i okolnosti određenog predmeta, postoje objektivni razlozi koji upućuju na to da zatražene informacije ispunjavaju najmanje jedan od sljedećih uvjeta:

(a) ključne su za sprječavanje neposredne i ozbiljne prijetnje javnoj sigurnosti države članice;

(b) potrebne su radi zaštite vitalnih interesa osobe koja je u neposrednoj opasnosti;

(c) potrebne su za donošenje odluke koja može uključivati zadržavanje mjera ograničavanja koje znače oduzimanje slobode;

(d) postoji neposredna opasnost da bi te informacije mogle prestati biti relevantne ako se hitno ne dostave.

4. Zahtjevi za pristup informacijama upućeni jedinstvenoj kontaktnoj točki druge države članice moraju sadržavati sva potrebna objašnjenja kako bi se omogućila njihova odgovarajuća i brza obrada u skladu s ovom Direktivom, uključujući barem sljedeće:

(a) specifikaciju traženih informacija koja je u danim okolnostima što je moguće detaljnija;

(b) opis svrhe za koju se traže informacije;

(c) objektivne razloge na temelju kojih se smatra da su zatražene informacije dostupne tijelima za izvršavanje zakonodavstva države članice koja prima zahtjev;

(d) objašnjenje veze između svrhe i osobe ili osoba na koje se informacije odnose, ako je primjenjivo;

(e) razloge zbog kojih se zahtjev smatra hitnim, ako je primjenjivo.

5. Zahtjevi za pristup informacijama upućeni jedinstvenoj kontaktnoj točki druge države članice podnose se na jednom od jezika uvrštenih na popis koji je sastavila država članica kojoj se podnosi zahtjev i koji se objavljuje u skladu s člankom 11.

*Članak 5.*

***Dostavljanje informacija na temelju zahtjeva podnesenih jedinstvenoj kontaktnoj točki***

1. Podložno stavku 2. ovog članka i članku 6. stavku 3., države članice osiguravaju da njihova jedinstvena kontaktna točka dostavlja informacije koje se traže u skladu s člankom 4. što prije, a u svakom slučaju u sljedećim rokovima, ovisno o slučaju:

   (a) osam sati za hitne zahtjeve koji se odnose na informacije koje su dostupne tijelima za izvršavanje zakonodavstva države članice kojoj je podnesen zahtjev bez pribavljanja sudskog odobrenja;

   (b) tri kalendarska dana, za hitne zahtjeve koji se odnose na informacije koje su dostupne tijelima za izvršavanje zakonodavstva države članice kojoj je podnesen zahtjev, a na koje se primjenjuje zahtjev za pribavljanje sudskog odobrenja;

   (c) sedam kalendarskih dana, za sve zahtjeve koji nisu hitni.

   Rokovi utvrđeni u prvom podstavku počinju teći u trenutku primitka zahtjeva za pristup informacijama.

2. Ako su na temelju njezina nacionalnog prava u skladu s člankom 9. zatražene informacije dostupne tek nakon pribavljanja sudskog odobrenja, država članica kojoj je podnesen zahtjev može odstupiti od rokova iz stavka 1. u mjeri u kojoj je to potrebno za pribavljanje tog odobrenja.

   U tim slučajevima države članice osiguravaju da njihova jedinstvena kontaktna točka poduzme sljedeće:

   i. o očekivanom kašnjenju odmah obavijesti jedinstvenu kontaktnu točku ili, prema potrebi, tijelo za izvršavanje zakonodavstva države članice koja je podnijela zahtjev te u obavijesti navede trajanje očekivanog kašnjenja i razloge za to;

   ii. obavješćuje podnositelja zahtjeva o napretku predmeta i dostavlja tražene informacije što prije nakon pribavljanja sudskog odobrenja.

3. Države članice osiguravaju da njihova jedinstvena kontaktna točka dostavlja zatražene informacije u skladu s člankom 4. jedinstvenoj kontaktnoj točki ili, prema potrebi, tijelu za izvršavanje zakonodavstva države članice koja je podnijela zahtjev na jeziku na kojem je taj zahtjev za pristup informacijama podnesen u skladu s člankom 4. stavkom 5.

   Države članice osiguravaju da, ako njihova jedinstvena kontaktna točka dostavi tražene informacije tijelu za izvršavanje zakonodavstva države članice koja je podnijela zahtjev, ona istodobno pošalje presliku tih informacija jedinstvenoj kontaktnoj točki te države članice.

*Članak 6.*

***Odbijanje zahtjeva za dostavu informacija***

1. Države članice osiguravaju da njihova jedinstvena kontaktna točka odbija dostaviti informacije zatražene u skladu s člankom 4. samo u sljedećim slučajevima:

   (a) zatražene informacije nisu dostupne jedinstvenoj kontaktnoj točki i tijelima za izvršavanje zakonodavstva države članice kojoj je podnesen zahtjev;

   (b) zahtjev za pristup informacijama ne ispunjava zahtjeve iz članka 4.;

(c) odbijeno je izdavanje sudskog odobrenja koje se zahtijeva na temelju nacionalnog prava države članice kojoj je podnesen zahtjev u skladu s člankom 9.;

(d) zatražene informacije osobni su podaci koji nisu obuhvaćeni kategorijama osobnih podataka iz članka 10. točke i.;

(e) postoje objektivni razlozi koji upućuju da bi dostavljanje traženih informacija:

i. bilo u suprotnosti s temeljnim interesima sigurnosti države članice kojoj je podnesen zahtjev;

ii. dovelo u pitanje uspjeh istrage kaznenog djela koja je u tijeku; ili

iii. neopravdano naštetilo vitalnim interesima fizičke ili pravne osobe.

Svako odbijanje odnosi se samo na dio zatraženih informacija za koje vrijede razlozi utvrđeni u prvom podstavku i, prema potrebi, ne utječe na obvezu dostavljanja drugih dijelova informacija u skladu s ovom Direktivom.

2. Države članice osiguravaju da njihova jedinstvena kontaktna točka o odbijanju obavijesti jedinstvenu kontaktnu točku ili, prema potrebi, tijelo za izvršavanje zakonodavstva države članice koja je podnijela zahtjev te da pritom navede razloge za odbijanje u rokovima određenima u članku 5. stavku 1.

3. Države članice osiguravaju da njihova jedinstvena kontaktna točka od jedinstvene kontaktne točke ili, prema potrebi, tijela za izvršavanje zakonodavstva države članice koja podnosi zahtjev odmah zatraži dodatna pojašnjenja potrebna za obradu zahtjeva za pristup informacijama koji bi se inače morao odbiti.

Tijek rokova iz članka 5. stavka 1. obustavlja se od trenutka kad jedinstvena kontaktna točka ili, prema potrebi, tijelo za izvršavanje zakonodavstva države članice koja je podnijela zahtjev primi zahtjev za pojašnjenje do trenutka kad jedinstvena kontaktna točka države članice kojoj je podnesen zahtjev dobije pojašnjenja.

4. Odbijanja, razlozi odbijanja, zahtjevi za pojašnjenja i pojašnjenja iz stavaka 3. i 4., kao i sva druga komunikacija koja se odnosi na zahtjeve za pristup informacijama upućene jedinstvenoj kontaktnoj točki druge države članice, šalju se na jeziku na kojem je zahtjev podnesen u skladu s člankom 4. stavkom 5.

## Poglavlje III.

## Druga razmjena informacija

*Članak 7.*

***Dostavljanje informacija na vlastitu inicijativu***

1. Države članice osiguravaju da njihova jedinstvena kontaktna točka ili njihova tijela za izvršavanje zakonodavstva na vlastitu inicijativu dostave sve informacije koje su im dostupne jedinstvenim kontaktnim točkama ili tijelima za izvršavanje zakonodavstva drugih država članica ako postoje objektivni razlozi koji upućuju na to da bi te informacije mogle biti relevantne za tu državu članicu u svrhu iz članka 1. stavka 1. Međutim, ta obveza ne postoji ako se na te informacije primjenjuju razlozi iz članka 6. stavka 1. točke (c), (d) ili (e).

2. Države članice osiguravaju da, ako njihova jedinstvena kontaktna točka ili njihova tijela za izvršavanje zakonodavstva dostavljaju informacije na vlastitu inicijativu u skladu sa stavkom 1., to čine na jednom od jezika s popisa koji je sastavila država članica kojoj je podnesen zahtjev i koji je objavljen u skladu s člankom 11.

   Države članice osiguravaju da, ako njihova jedinstvena kontaktna točka ili njihova tijela za izvršavanje zakonodavstva dostavljaju te informacije tijelu za izvršavanje zakonodavstva druge države članice, istodobno pošalju presliku tih informacija jedinstvenoj kontaktnoj točki te druge države članice.

*Članak 8.*

***Razmjene informacija na temelju zahtjeva podnesenih izravno tijelima za izvršavanje zakonodavstva***

Države članice osiguravaju da, ako jedinstvene kontaktne točke ili tijela za izvršavanje zakonodavstva podnose zahtjeve za pristup informacijama izravno tijelima za izvršavanje zakonodavstva druge države članice, njihove jedinstvene kontaktne točke ili njihova tijela za izvršavanje zakonodavstva, u isto vrijeme kad šalju takve zahtjeve, dostavljaju informacije na takve zahtjeve ili šalju neku drugu s tim povezanu obavijest, pošalju presliku te komunikacije jedinstvenoj kontaktnoj točki te druge države članice i, ako je pošiljatelj tijelo za izvršavanje zakonodavstva, isto tako jedinstvenoj kontaktnoj točki vlastite države članice.

## Poglavlje IV.

## Dodatna pravila o dostavljanju informacija na temelju poglavlja II. i III.

*Članak 9.*

***Sudsko odobrenje***

1. Države članice ne zahtijevaju nikakvo sudsko odobrenje za dostavljanje informacija jedinstvenim kontaktnim točkama ili tijelima za izvršavanje zakonodavstva druge države članice na temelju poglavlja II. i III. ako se takav zahtjev ne primjenjuje na dostavljanje informacija vlastitoj jedinstvenoj kontaktnoj točki ili vlastitim tijelima za izvršavanje zakonodavstva sličnog sadržaja.
2. Države članice osiguravaju da, ako njihovo nacionalno pravo zahtijeva sudsko odobrenje za dostavljanje informacija jedinstvenim kontaktnim točkama ili tijelu za izvršavanje zakonodavstva druge države članice u skladu sa stavkom 1., njihove jedinstvene kontaktne točke ili njihova tijela za izvršavanje zakonodavstva odmah poduzmu sve potrebne korake, u skladu sa svojim nacionalnim pravom, kako bi što prije pribavili takvo sudsko odobrenje.
3. Zahtjevi za sudsko odobrenje iz stavka 1. ocjenjuju se i o njima se odlučuje na temelju nacionalnog prava države članice nadležnog pravosudnog tijela.

*Članak 10.*

***Dodatna pravila za pristup informacijama koje se smatraju osobnim podacima***

Države članice osiguravaju da, ako njihova jedinstvena kontaktna točka ili njihova tijela za izvršavanje zakonodavstva dostavljaju informacije u skladu s poglavljima II. i III. koje se smatraju osobnim podacima:

i. kategorije dostavljenih osobnih podataka i dalje budu ograničene na kategorije navedene u odjeljku B točki 2. Priloga II. Uredbi (EU) 2016/794;

ii. njihova jedinstvena kontaktna točka ili njihova tijela za izvršavanje zakonodavstva dostavljaju, istodobno i u mjeri u kojoj je to moguće, i potrebne elemente koji jedinstvenoj kontaktnoj točki ili tijelu za izvršavanje zakonodavstva druge države članice omogućuju da procijeni stupanj točnosti, potpunosti i pouzdanosti osobnih podataka, kao i informacije o tome koliko su ti osobni podaci ažurni.

*Članak 11.*
***Popis jezika***

1. Države članice sastavljaju i ažuriraju popis s jednim ili više službenih jezika Unije na kojima njihova jedinstvena kontaktna točka može pružiti informacije na zahtjev za pristup informacijama ili na vlastitu inicijativu. Taj popis uključuje engleski jezik.

2. Države članice te popise, kao i sva njihova ažuriranja, dostavljaju Komisiji. Komisija te popise, kao i sva njihova ažuriranja, objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

*Članak 12.*
***Dostavljanje informacija Europolu***

Države članice osiguravaju da njihova jedinstvena kontaktna točka ili njihova tijela za izvršavanje zakonodavstva pri slanju zahtjeva za pristup informacijama, dostavljanju informacija na te zahtjeve ili na vlastitu inicijativu ili slanju drugih obavijesti povezanih s tim zahtjevima na temelju poglavlja II. i III. istodobno šalju i presliku te komunikacije Europolu ako se informacije iz te komunikacije odnose na kaznena djela obuhvaćena ciljevima Europola u skladu s Uredbom (EU) 2016/794.

*Članak 13.*
***Korištenje SIENA-e***

1. Države članice osiguravaju da njihova jedinstvena kontaktna točka ili njihova tijela za izvršavanje zakonodavstva šalju zahtjeve za pristup informacijama, dostavljaju informacije na takve zahtjeve ili na vlastitu inicijativu ili šalju druge obavijesti povezane s tim zahtjevima na temelju poglavlja II. i III. ili članka 12. putem sustava SIENA.

2. Države članice osiguravaju da su njihova jedinstvena kontaktna točka i sva njihova tijela za izvršavanje zakonodavstva koja mogu sudjelovati u razmjeni informacija u skladu s ovom Direktivom izravno povezana sa sustavom SIENA.

## Poglavlje V.

## Jedinstvena kontaktna točka za razmjenu informacija između država članica

*Članak 14.*
***Uspostava, zadaće i sposobnosti***

1. Svaka država članica uspostavlja ili određuje jednu nacionalnu jedinstvenu kontaktnu točku, koja je središnje tijelo odgovorno za koordinaciju razmjene informacija na temelju ove Direktive.

2. Države članice osiguravaju da je njihova jedinstvena kontaktna točka ovlaštena obavljati barem sve sljedeće zadaće:

   (a) zaprimati i ocjenjivati zahtjeve za pristup informacijama;

   (b) usmjeravati zahtjeve za pristup informacijama odgovarajućem nacionalnom tijelu ili tijelima za izvršavanje zakonodavstva i, prema potrebi, koordinirati aktivnosti tih tijela pri obradi tih zahtjeva i dostavljanje informacija na te zahtjeve;

   (c) analizirati i strukturirati informacije radi njihova dostavljanja jedinstvenim kontaktnim točkama i, prema potrebi, tijelima za izvršavanje zakonodavstva drugih država članica;

   (d) na zahtjev ili na vlastitu inicijativu dostavljati informacije jedinstvenim kontaktnim točkama i, prema potrebi, tijelima za izvršavanje zakonodavstva drugih država članica u skladu s člancima 5. i 7.;

   (e) odbiti dostaviti informacije u skladu s člankom 6. i, prema potrebi, zatražiti pojašnjenja u skladu s člankom 6. stavkom 3.;

   (f) poslati zahtjeve za pristup informacijama jedinstvenim kontaktnim točkama drugih država članica u skladu s člankom 4. i, prema potrebi, pružiti pojašnjenja u skladu s člankom 6. stavkom 3.

3. Države članice osiguravaju sljedeće:

   (a) da njihova jedinstvena kontaktna točka ima pristup svim informacijama koje su dostupne njihovim tijelima za izvršavanje zakonodavstva, u mjeri u kojoj je to potrebno za izvršavanje njezinih zadaća na temelju ove Direktive;

   (b) da njihova jedinstvena kontaktna točka obavlja svoje zadaće 24 sata dnevno, sedam dana u tjednu;

   (c) da njihova jedinstvena kontaktna točka raspolaže osobljem, resursima i kapacitetima, među ostalim za prevođenje, koji su potrebni za obavljanje njezinih zadaća na odgovarajući i brz način u skladu s ovom Direktivom, a posebno rokovima utvrđenima u članku 5. stavku 1.;

   (d) da su pravosudna tijela nadležna za izdavanje sudskih odobrenja koja se zahtijevaju na temelju nacionalnog prava u skladu s člankom 9. dostupna jedinstvenoj kontaktnoj točki 24 sata na dan, sedam dana u tjednu.

4. U roku od mjesec dana od uspostave ili određivanja njihove jedinstvene kontaktne točke države članice o tome obavješćuju Komisiju. Prema potrebi ažuriraju te informacije.

   Komisija te obavijesti i sva njihova ažuriranja objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

*Članak 15.*

***Sastav***

1. Države članice određuju organizaciju i sastav svoje jedinstvene kontaktne točke tako da može učinkovito i djelotvorno obavljati svoje zadaće na temelju ove Direktive.

2. Države članice osiguravaju da se njihova jedinstvena kontaktna točka sastoji od predstavnika nacionalnih tijela za izvršavanje zakonodavstva čija je uključenost potrebna za odgovarajuću i brzu razmjenu informacija u skladu s ovom Direktivom, uključujući barem sljedeće ako je predmetna država članica na temelju relevantnog zakonodavstva obvezna uspostaviti ili imenovati te odjele ili urede:

(a) nacionalnu jedinicu Europola uspostavljenu na temelju članka 7. Uredbe (EU) 2016/794;

(b) ured SIRENE, osnovan na temelju članka 7. stavka 2. Uredbe (EU) 2018/1862 Europskog parlamenta i Vijeća[73];

(c) odjel za informacije o putnicima uspostavljen na temelju članka 4. Direktive (EU) 2016/681;

(d) Nacionalni središnji ured Interpola (NCB) osnovan na temelju članka 32. statuta Međunarodne organizacije kriminalističke policije – INTERPOL.

*Članak 16.*
***Sustav vođenja predmeta***

1. Države članice osiguravaju da njihova jedinstvena kontaktna točka uvede jedinstveni elektronički sustav vođenja predmeta kao repozitorij koji omogućuje jedinstvenoj kontaktnoj točki da obavlja svoje zadaće na temelju ove Direktive te da upravlja tim sustavom. Sustav vođenja predmeta mora imati barem sve sljedeće funkcije i kapacitete:

(a) evidentiranje dolaznih i izlaznih zahtjeva za pristup informacijama iz članaka 5. i 8., kao i sve ostale komunikacije s jedinstvenim kontaktnim točkama i, prema potrebi, tijelima za izvršavanje zakonodavstva drugih država članica povezane s tim zahtjevima, uključujući informacije o odbijanjima i zahtjeve za pojašnjenje i pružanje pojašnjenja iz članka 6. stavaka 2. i 3.;

(b) evidentiranje komunikacije između jedinstvene kontaktne točke i nacionalnih tijela za izvršavanje zakonodavstva u skladu s člankom 15. stavkom 2. točkom (b);

(c) evidentiranje dostave informacija jedinstvenoj kontaktnoj točki i, prema potrebi, tijelima za izvršavanje zakonodavstva drugih država članica u skladu s člancima 5., 7. i 8.;

(d) unakrsne provjere ulaznih zahtjeva za pristup informacijama iz članaka 5. i 8. s informacijama dostupnima jedinstvenoj kontaktnoj točki, uključujući informacije dostavljene u skladu s člankom 5.stavkom 3. drugim podstavkom i člankom 7. stavkom 2. drugim podstavkom te druge relevantne informacije evidentirane u sustavu vođenja predmeta;

(e) osiguravanje odgovarajućeg i brzog daljnjeg postupanja s dolaznim zahtjevima za pristup informacijama iz članka 4., posebno radi poštovanja rokova za dostavu traženih informacija utvrđenih u članku 5.;

[73] Uredba (EU) 2018/1862 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. studenoga 2018. o uspostavi, radu i upotrebi Schengenskog informacijskog sustava (SIS) u području policijske suradnje i pravosudne suradnje u kaznenim stvarima, izmjeni i stavljanju izvan snage Odluke Vijeća 2007/533/PUP i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1986/2006 Europskog parlamenta i Vijeća i Odluke Komisije 2010/261/EU (SL L 312, 7.12.2018., str. 56.).

(f) interoperabilnost sa sustavom SIENA, posebno tako da se osigura da se dolazne komunikacije putem SIENA-e mogu izravno evidentirati u sustavu vođenja predmeta te da se izlazne komunikacije putem sustava SIENA mogu izravno slati iz sustava vođenja predmeta;

(g) izrada statističkih podataka povezanih s razmjenom informacija na temelju ove Direktive za potrebe evaluacije i praćenja, posebno za potrebe članka 17.;

(h) evidentiranje pristupa i drugih aktivnosti obrade povezanih s informacijama sadržanima u sustavu vođenja predmeta radi utvrđivanja odgovornosti i osiguranja kibersigurnosti.

2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi osigurale da se svim kibersigurnosnim rizicima povezanima sa sustavom vođenja predmeta, posebno za njegovu arhitekturu, upravljanje i kontrolu, upravlja razborito i učinkovito te da su uspostavljene odgovarajuće zaštitne mjere protiv neovlaštenog pristupa i zlouporabe.

3. Države članice osiguravaju da se svi osobni podaci koje obrađuje njihova jedinstvena kontaktna točka zadržavaju u sustavu vođenja predmeta samo onoliko dugo koliko je potrebno i proporcionalno za svrhe u koje se osobni podaci obrađuju te da se nakon toga nepovratno brišu.

## Poglavlje VI.

## Završne odredbe

*Članak 17.*
***Statistički podaci***

1. Države članice dostavljaju Komisiji statističke podatke o razmjenama informacija s drugim državama članicama na temelju ove Direktive do 1. ožujka svake godine.

2. Statistički podaci obuhvaćaju najmanje:

(a) broj zahtjeva za pristup informacijama koje su podnijele njihove jedinstvene kontaktne točke i njihova tijela za izvršavanje zakonodavstva;

(b) broj zahtjeva za pristup informacijama koje su primili i na koje su odgovorili jedinstvena kontaktna točka i njihova tijela za izvršavanje zakonodavstva, raščlanjen na hitne zahtjeve i one koji nisu hitni te prema drugim državama članicama koje su primile te informacije;

(c) broj odbijenih zahtjeva za pristup informacijama u skladu s člankom 6., raščlanjen po državama članicama koje su podnijele zahtjev i po razlozima za odbijanje;

(d) broj slučajeva u kojima je došlo do odstupanja od rokova iz članka 5. stavka 1. zbog pribavljanja sudskog odobrenja u skladu s člankom 5. stavkom 2., raščlanjen po državama članicama koje su podnijele predmetne zahtjeve za pristup informacijama.

*Članak 18.*
***Izvješćivanje***

1. Komisija do *[datum stupanja na snagu + 3 godine]* podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću u kojem ocjenjuje provedbu ove Direktive.

2. Komisija do *[datum stupanja na snagu + 5 godina]* podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću u kojem ocjenjuje učinkovitost i djelotvornost ove Direktive. Komisija uzima u obzir informacije koje su dostavile države članice i sve druge relevantne informacije povezane s prenošenjem i provedbom ove Direktive. Na temelju te evaluacije Komisija odlučuje o odgovarajućim daljnjim mjerama, uključujući, prema potrebi, zakonodavni prijedlog.

*Članak 19.*
***Izmjene Konvencije o provedbi Schengenskog sporazuma***

Od [*datuma iz članka 21. stavka 1. prvog podstavka]* Konvencija o provedbi Schengenskog sporazuma mijenja se kako slijedi:

i. članak 39. zamjenjuje se ovom Direktivom u mjeri u kojoj se taj članak odnosi na razmjenu informacija u svrhu iz članka 1. stavka 1. ove Direktive;

ii. članak 46. briše se.

*Članak 20.*
***Stavljanje izvan snage***

Okvirna odluka 2006/960/PUP stavlja se izvan snage od [datum iz članka 21. stavka 1. prvog podstavka].

Upućivanja na tu okvirnu odluku tumače se kao upućivanja na odgovarajuće odredbe ove Direktive.

*Članak 21.*
***Prenošenje***

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom najkasnije do [*datum stupanja na snagu + 2 godine*]. One Komisiji odmah dostavljaju tekst tih odredaba.

   Te odredbe primjenjuju od tog datuma. Međutim, članak 13. primjenjuju od [*datum stupanja na snagu + 4 godine*].

   Kad države članice donose te odredbe, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje u njihovoj službenoj objavi. Države članice određuju načine tog upućivanja.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

*Članak 22.*
***Stupanje na snagu***

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

*Članak 23.*
***Adresati***

Ova je Direktiva upućena državama članicama u skladu s Ugovorima.

Sastavljeno u Bruxellesu,

| | |
|---|---|
| *Za Europski parlament* | *Za Vijeće* |
| *Predsjednik* | *Predsjednik* |